

www.e-rara.ch

Loukianou hapanta

Lucianus

Basileae, [1619]

Universitätsbibliothek Basel

Shelf Mark: Bc VI 155-158

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-28568>

Nigrinos, ē peri philosophou ēthous = Nigrinus, sive de moribus philosophorum

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

ΝΙΓΡΙΝΟΣ, ἢ ΠΕΡΙ ΝΙΓΡΙΝΟΥΣ, ΣΙΥΕ
 φιλοσόφου ἡδύς, de moribus philosophorū.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Hoc dialogo vitam ac mores philosophorum describit, conferendo inter se verè philosophos & simulatos: & quòd ijs qui seriò philosophari cupiunt, urbis Romæ consuetudo & luxus nequaquam conueniant, ostendendo, Cuius rei exemplum, Nigrinum, Platoniciū philosophum, & turbas istas adulatorum, cœnas & lucrum sectantium, inter se cõponit. Quanquam haud scias, an etiam veræ philosophiæ sectatōres hic laudando, pro more suo ironia vtatur. Valde autem quadrat hic dialogus in nostræ quoq; ætatis homines, eos qui ornatu & habitu veterū istorum quasi successores quidā sunt.

Σομμερὸς ἡμῖν
 σφόδρα ἡμεῖς
 ρος ἐπανεληλυ-
 θας; ὁ τοῖ νυν

πρὸς δὲ πᾶν ἡμᾶς ἐστὶ ἀξιοῖς
 εἶθ' ὁμοιῆς λεταδίδως, ἔτι
 κοινωνεῖς τῶν ὁμοίων λό-
 γων, ἀπ' ἁφ' ὧν μεταβιβλη-
 σαι, καὶ ὅλως ὑπεροπλῆναι τι-
 νοίμην, ἡ δὲ ὡς δ' ἂν παρὰ σὸ
 πυνθοίμην, ὅθεν ἔτις ἀτόπως
 ἔχας, καὶ τί τέτων ἀίτιον. τί
 γὰρ ἀπογε, ὅ ἐτ' αἶρε, ἡ ἐντυ-
 χία:

Lubens igitur audierim ex
 te, vnde ad hoc insolentiæ peruenieris, & quæ eius rei causa
 sit. PHIL. Quid enim aliud, ὁ ἀμice, quàm felicitas?

T^a verò gra-
 uis nobis ad-
 modum & sub-
 limis redijsti?

Non igitur neq; aspicere nos
 amplius dignaris, neq; con-
 uersationē aliquam nobiscū
 habere, neq; etiam similibus
 atq; ijsdem verbis nobiscum
 vti: sed repentiē immutatus
 es, & omnino eiusmodi quis-
 piam vidēris, qui ceteros
 omnes præ se contemnat.

Lubens igitur audierim ex

χία; πῶς λέγεις; ὁ δὲ πᾶρερ-
 γον ἦκω σοι, ὀδύμωρ τε καὶ
 μακάρι· γένημαί μιν· καὶ
 τὸ δὴ τὸ ὅτι τῆς σκηνῆς ὄνομα
 μα, τρισόβι· ἡράκλειος, ἕ-
 τως ἐν βραχέϊ; καὶ μάλα. τί
 δὲ τὸ μέγα τὸτό δειν, ἐφ' ὅτῳ
 καὶ λιοντῆς, ἵνα μὴ ἐν λιπα-
 ραίῳ μόνῳ ἐν φραγμένῳ, ἕ-
 χων δέ τι καὶ ἀκείῳς εἰδέναι,
 τὸ πᾶρ ἀνέσαντο; ὁ θαυμα-
 σδὸν ἔνθα σοι δοκῇ πῶς διδῶς,
 ἀντι μὲν δέλη μὲν ἀνέθερον,
 ἀντι δὲ πρὸς τὸ, ὡς ἀληθῶς
 πηρόσιον· ἀντι δὲ ἀνοήτως τε
 καὶ τετυφωμένῳ, γένεσθαι μὲν
 πρῶτον; μετῴσθαι μὲν οὐκ.
 ἀτὰρ οὐκ ὁ μανθάνω σα-
 φῶς ὅ, τι καὶ λέγεις. ἐσάλλω
 μὲν ἐνθὺ τῆς πόλεως, βολό-
 μιν· ἰατρὸν ὁφθαλμῶν θέ-
 σασθαι τινα, τὸ γὰρ μοι πάλ-
 σθαι τὸ ἐν τῷ ὁφθαλμῷ μάλα
 λον ἐπιτέμνω. οἶδα ζυγίων
 ἕκαστα καὶ ἡνξάμεν οἱ τινὶ
 σπερδαίῳ ἐπιτυχέειν, δόξα μιν
 μοι ὅτι ποτὶ προσεπείν Νι-
 γρίνον· ἡ πλατωνικὸν φιλό-
 σοφον,

in bonum atque peritum aliquem incideres. P. H. Cum igitur visum mihi esset, Nigrinum quoque Platonicum philo-
 sophum,

L. Quid ais? P. H. Nā prae-
 consiliū atq; propositū meū,
 venio tibi felix atq; beatus
 factus, adeoq; illud quod in
 scena usurpari solet, ^b ter
 beatus. LV C. Papa, adeo
 breui? P. H. Atq; admodū. L.
 Quid autē ultra hic est, pro-
 pter quod etiam superbis, ut
 non sumatim modò late-
 mur, sed & accuratè scire
 possimus, audito toto nego-
 cio? P. H. Annōn admiratio-
 ne dignum tibi videtur, per
 Iouem, pro seruo liberū, pro
 paupere diuitē, idq; adeo ve-
 re, pro stulto autē & insano
 redire modestū? L. Maximè
 igitur. Sed nondum tamen
 planè intelligo quidnam il-
 lud sit quod dicis. P. H. c
 Profectus in urbem redi-
 fui, ut ibi oculorum aliquē
 medicū circūspicerem. Nam
 malum illud quo ex oculis
 laborabam, magis ac ma-
 gis ingrauescebat cum mi-
 hi. L. Scio equidem singu-
 la, ideoq; etiam optavi ut

ὁφον, ἔωθ' ἱξανασὰς, ὡς αὐ-
 τὸν ἀφικόμην, καὶ ἰόψας πλὴν
 θύραν, τῷ πατρὶος εἰσαγγέλων
 τῷ ἐκλήθην. καὶ παρὰ τῶν ἑ-
 σω, ἡ ἀλαλαχθῆναι τὸν ἥϊον
 χερσὶ βιβλίον ἔχοντα, πομπὰς
 δὲ ἀκόντας παλαιῶν ὁφον ἐν
 λύκῳ ἡμετέρας προὔκειτο δὲ
 ἐν μέσῳ καὶ πινάκιον τι τῶν
 ὅτ' γεωμετρίας σχημάτων
 ἡ ἀγγεγραμμένον, καὶ σφαῖρα
 ἡ ἀλάμν, πρὸς τὸ τῷ παντὸς
 μίμημα, ὡς ἰδοῦναι, ποιη-
 μένη. σφόδρα δ' ἐν μετὰ τοῦ φρό-
 νως ἀσπασάμεν, ὅτ' ἡρώτα ὅ, τι
 καὶ πράττοιμι, καὶ γὰρ πάντα διη-
 γησάμεν αὐτῷ, καὶ δὴ τὰ ἐν μέ-
 ρει καὶ αὐτὸς ἡξίον εἰδέναι ὅ, τι
 τε πράττοι, καὶ ἂν αὐτὸς αὐτῷ
 ἐννοήσομαι. ἔην σέθεν ὅσα πλὴν
 ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ. ὅτ' ἀπαρξάμε-
 ν, ὅτ' ἐταῖροι, περὶ τῶν τῶν λεί-
 γων, καὶ πλὴν ἐαυτῶν γνώμην διη-
 γῆσθαι, ὅσα πλὴν τινά μοι λό-
 γων ἀμβροσίαν ἡ ἀφ' ἑκείνου
 σφην, ὡς καὶ τὰς σερπῶνας ἐκεί-
 νας,

ἔτι τινος

tuisset in Græciam denuò nauigare. Ibi verò ille, ὦ amice,
 posteaquam cœpisset de hisce rebus mecum colloqui, suamque
 sententiam explicare, tantam quandam verborum ambro-
 siam mihi affudit, ut mihi planè videretur Sirenes illas,

sophum, ut quem longo té-
 poris interuallo non viderā,
 compellare, mane surgēs, ad
 ipsum ab eo : et pulsata ian-
 nua, cum puer intῶ de me
 renunciasset, accersitus sum.

Atque ita ingressus in aedes,
 deprehēdo ipsum quidē ma-
 nibus librum tenentē, circū
 autē vndiq; multas veterum
 atq; doctorum hominū ima-
 gines iacentes. Posita autem
 in medio erat etiam tabella
 quædam, in qua Geometricæ
 quædam figuræ descriptæ
 erant, ac sphaera Calani
 illius, ad exemplum et imi-
 tationem vniuersi, ut vide-
 batur, composita. Admos-
 dum igitur benignè et co-
 miter me amplexatus ille,
 interrogat quidnam ages
 rem. ^d Quibus omnibus illi
 expositis, et ego quoque per
 vices ex eo scire postula-
 bam, et quid ipse ageret,
 et nunquid apud se sta-
 tuisset in Græciam denuò nauigare. Ibi verò ille, ὦ amice,
 posteaquam cœpisset de hisce rebus mecum colloqui, suamque
 sententiam explicare, tantam quandam verborum ambro-
 siam mihi affudit, ut mihi planè videretur Sirenes illas,

εἰ τινοὶ ἄρα ἐγίνοντο, καὶ τὰς
 ἀηδόνας, καὶ τὸν ὀμύροντος
 τὸν ἀρχαῖον ἀπὸ δῆξαν, ὅτω θε-
 σπέσια ἐφθίγγατο. πῶς θη γὰρ
 αὐτῷ τε φιλοσοφίαν ἐπαίνε-
 σαι, καὶ πῶς ἀπὸ ταύτης ἐλθε-
 εῖαν καὶ τῶν δημοσίων νομιζο-
 μένων ἀγαθῶν καταγέλασαι,
 πλοῦτος, καὶ δόξης, καὶ βασιλείας
 καὶ τιμῆς, ἔτι τε χρυσῶ, καὶ πο-
 ρύρας, καὶ τῶν πάντων περὶ ἐπὶ πλο-
 τοῖς πομποῖς, τίως δὲ καὶ μοι
 δοκουῦτων, ἅπερ ἐγὼ γὰρ ἀτι-
 νεί καὶ ἀναπειλάμην πῇ ψυ-
 χῇ δὲ ξάμην, αὐτίκα μὲν ὅ-
 δὲ ἔχον ἀκάσαι ὅπερ ἐπὶ πλο-
 θεῖν, ἀπὸ πάντων ἑγὼ ἐγίνος-
 μιν. καὶ ἄρτι μὲν ἐλπίσμινα
 ἐληλίκμενον μοι τῶν φίλων
 τῶν, πλοῦτος τε, καὶ ἀργυρεὺς, καὶ
 δόξης, καὶ μόνον ἐν ἀκέρυον
 ἐπὶ αὐτοῖς καθήκον μοι ἄρ-
 τι δὲ, αὐτὰ μὲν ἰδοὺ μοι τα-
 πανά, καὶ καταγέλασαι· ἔχαι-
 ρον δὲ αὖ ὥσπερ ἐν σοφίᾳ
 τινὶ ἄλλῳ τῷ βίῳ τὸ πρόωγον,
 ἰς αὐθείαν

si quæ vnquam fuerunt, & e
 Aedonas, & Laton illā Ho-
 meri antiquam referre. adeo
 diuina quædam loquebas-
 tur. Eo enim verbis euasit,
 ut & philosophiam lauda-
 ret, illamq; quæ ex hac pros-
 ficiscitur, libertatem: & con-
 trā, ista quæ vulgò pro bo-
 nis habentur, irrideret, ut po-
 te diuitias, gloriā, regna, ho-
 nores: præterea aurū quoq;
 & purpuram & cætera quæ
 admodū spectabilia plerisq;
 antea verò etiam mihi vides-
 bantur. Quæ quidem animo
 ipse intento atq; aperto acci-
 piens, continuo equidem ita
 affectus fui, ut cui, quod mi-
 hi tum acciderat, comparare
 possem, non haberem: sed
 omnino varius reddebar, at-
 que in omnes partes rapie-
 bar. Ac nunc quidem dole-
 bam, quòd confutari atque
 refelli videbam ea quæ mi-
 hi charissima fuerant, diui-
 tias videlicet, argentum, & gloriā: ac tantum non lachry-
 mabar, damnatis atq; reiectis illis: nunc verò eadem ipsi mi-
 hi videbantur vilia atque ridicula esse: gaudebamq; rur-
 sum, tanquam ex tenebroso quodam aère prioris vitæ ad
 serenita-

ἐξ αἰθείαν τε καὶ μέγα φῶς ἀ-
 σφαλῆπαρ. ὥς δὲ τὸ καινότεον
 ὅρ τῷ ὀφθαλμῷ καὶ τῷ περι-
 αῦτῳ ἀσφάλας ἐπὶ λαμβανό-
 μιν, τὴν δὲ ψυχὴν ὀξυδρκής
 σπρος κατὰ μικρὸν ἐγγιγνόμην.
 ἐκλήθη γὰρ τῷ αὐτῷ τυ-
 φλώδισσα πρὸς φέρων. πρὸ τῶν
 δὲ τῶν περὶ αὐτὴν, ὅπερ ἀρ-
 τῶς ἡμῖν ἐπὶ κἀκείνης. γὰρ ὅς τε
 γὰρ τὸ τῷ λόγῳ καὶ μετὰ ὅς
 αἶμι, καὶ ὅλως μικρὸν ἐκεί-
 τῳ ἐπὶ πινῶ. Δοκῶ γὰρ μοι ὅ-
 μοίον τι πεπονηθῆναι πρὸς φι-
 λοσοφίαν, οἷον πρὸς οἱ ἰνδοὶ
 πρὸς τὸν οἶνον λείπονται πα-
 θῆν, ὅτε πρὸ τῶν ἐπισημῶν αὐτῶν
 θρῆνότεροι γὰρ οὐτοῦ φῶς,
 πρὸ τῶν ἰσχυρὸν ἔτω πρὸ τῶν,
 αὐτῶν μάλᾳ ἐξὶ βακχάδης
 σαρ, καὶ διπλασίως ὑπὸ τῶν
 ἀκράτῳ ἐξὶ μάνησαν. ἔτω γὰρ
 καὶ αὐτὸς ἐνθους καὶ μεθύων ὑ-
 πὸ τῶν λόγων, περὶ ἐρχομαι. καὶ
 μὴ τὸ τό γινεσθῆναι, ἀπὸ
 οὐ φαντε καὶ σφραγῆναι δειν.

ἐγὼ

serenitatem & magnam ali-
 quam lucem respiciēs. Qua-
 re sanè & oculorum, (quod
 tum absurdissimum erat) &
 eorum infirmitatis obliuiscē-
 bar, animo autem acutus &
 perspicax paulatim magis
 magisque fiebam. Nam ad id
 tempus minimè animaduēr-
 tens, cæcutientem atq; obta-
 sam illā circumtuleram: pro-
 gressus autem inde, ad id tan-
 dem adductus sum, cuius no-
 mine tu paulò anti me cris-
 minabaris. Nam & elatus &
 ratione illius, & tanquam
 in sublime euectus sum, &
 omnino paruum atq; humi-
 le nihil quicquam cogito.
 & Videtur enim simile quid-
 dam mihi accidisse circa
 philosophiam, quale indies
 circa vinum accidisse fer-
 tur, Nam cū primū illi
 vinum bibissent, nempe na-
 tura calidiores, accedente
 potu adeò forti, continuo ad

modum in furorem versi sunt, ac duplo quàm cæteri magis ex-
 mero insanire cæperunt. Eodem pacto & ipse tibi quasi quo-
 dam furore captus, ac verbis ebrius obambulo. Quanquam
 hoc quidem non est ebrium, sed sobrium atq; temperantē esse.

ἰγὼ δ' ἐβλοῖμ' αὖ, εἰ οἶδ' ἂν τε,
 αὐτῶν ἀκῶσαι τὸ λόγον. ὅδε δ' ἔρ
 ὅδε λατ' ἀφρονέειν αὐτῶν οἶμαι
 θεῖμιν, ἄλλως τι καὶ φίλ' ὅτι καὶ
 περὶ τὰ ὁμοῖα ἐσπεδακῶς ὁ
 βυλόμην ὅτι ἀκῶσαι εἴη, θάρρ' αἶ,
 ὦ γὰρ θὲ ἔτο γὰρ τοῖσ' ὅτι Ὀμή-
 ρου, σπῶν δ' οὐ γὰρ καὶ αὐτὸν παρὰ
 καλῆς, καὶ εἴη μὴ ἔφθης, αὖ-
 τὸς δ' ἂν ἐδ' ἴδ' αὖ ἀκῶσαι μὲν διη-
 γρημύς. μάρτυρα γὰρ σὺ πα-
 ρασινασθαι περὶ τὸς πομπὰς ἐξ-
 θίλ' αἶ, ὅτι ἐν ἀμύγῳ μάλιστα
 μαι, ἄλλως τε, καὶ ἴδ' μοι τὸ
 μιν μὲν αὐτῶν πομπὰς, καὶ
 ταύτην ἴδ' μιν μάλιστα πομπὰς
 σάμ' αἶ, ἐπεὶ ἴδ' τις μὴ πα-
 ρὼν τύχη. καὶ ἔτα δ' ἴδ' τὴν τῆς
 ἡμέρας ἀνακηνκῶ περὶ ἐμῶν
 τὸν τὰ εἰρημύς. καὶ ὥσπερ
 οἱ ἐρασά, τῶν παρὰ δικῶν δ'
 παρόντων, ἔργ' ἄπ' αἶ καὶ λό-
 γος εἰρημύς αὐτοῖς δ' εἰρημύς
 μονῶσι, καὶ τῶν τοῖς ἐν δ' αἶ-
 πρὶ βοντῶν ἐξ ἀπατῶσι τὴν
 νότον, ὡς παρόντων οἱ σὺ
 τῶν ἀπατῶν, ἐνιοὶ γοῶν
 αὐτοῖς καὶ περὶ αἶμα οἶοντα,
 καὶ

ἡς ἂν immorando morbum fallunt, perinde ac si illi ipsi ama-
 ti adsint : quidam verò etiam colloqui secum illos putant,

atq; ipsi

L. Ego verò optārim, si fie-
 ri possit, ipsam illam audire
 orationem. Neq; enim con-
 temnere ipsum, opinor, fas
 est: præsertim si ille qui au-
 dire cupit, & amicus est, &
 circa similia studium atque
 operam aliquando posuit.
 P. H. ^h Confide, ô bone. nam
 iuxta Homericū illud, i festi-
 nantē per seipsum hortatis.
 Ac nisi præuertisses, iam ul-
 trò rogassē, me narrantem
 audires. Testem enim te relin-
 quere apud plerosque volo,
 quòd non præter rem insa-
 nio: præcipuè cū & ipsum
 illius crebrò meminisse, vo-
 lupe mihi sit, & hanc iam
 quasi quandam exercitatio-
 nem apud me instituo. Nam
 etiam si nemo mihi adsit, ta-
 men sic quoque bis vel per
 diem reuoluo mecum ipse
 dicta illa. Et quemadmo-
 dum amatores puerorum,
 absentibus illis, opera ali-
 qua & sermones ab ipsis ha-
 bitos, memoria repetunt, in

ἢ ὥς ἀρτί λεγομένων πρὸς αὐ-
 τὸς, ὧν τότε ἤκουσα ἡδυνότα,
 καὶ προσέψαντόν τιν' ψυχῶν
 τῇ μνήμῃ τ' παρακληθότων,
 σχολῶν ἐκ ἄγασιν ἐν τοῖς ἐν
 ποσὶν ἀνιᾶσθαι· ἔγω δὲ καὶ
 αὐτὸς φιλοσοφίας ἐπαρέσης,
 τὸς λόγους ὅς τότε ἤκουσα συνα-
 γέρων, ἢ πρὸς ἑμαυτὸν ἀνα-
 τυλίπω, ὃ μικρὰν ἔχω πα-
 ραμυθίαν. καὶ ὅπως, ἡσθὰς
 περ ἐν πελάγεα καὶ νυκτὶ
 πομπῇ περιέρω, ἔς πυρρόν
 τινα τῶν ἀρεθλίων, πασι
 μὲν παρῆναι τοῖς ἄλλοις ἐμοῦ
 πρῶτον· ἀὲ δ' ὥσπερ ἀκούων
 αὐτὸ τὰ αὐτὸ πρὸς μελέρον-
 τ', ἐνίοτε δὲ, καὶ μάστιγα ὀ-
 ταν ἐνβέσω τιν' ψυχῶν καὶ
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μοι φαί-
 νεται, καὶ τῆς φωνῆς ὃ ἦν ἐν
 ταῖς ἀκοαῖς παραμυθία. καὶ
 γὰρ τοῖς κατὰ τὸν ἑωρινὸν
 ὦ ἀληθῶς, ἐγκατέλιπέ τι
 ἐνέθρον τοῖς ἀκούσι, παῖς, ὃ
 θαυμάσιον, μικρὸν ἀνακρουό-
 μιν. καὶ λίγῃ ἐξ ἀρχῆς ἀ-
 παλαβὼν ἡδὴ τὰ ἑρημύα.

ὥς δ'

per præludere, ac dic ab initio, repetent iam tandē dicta illa
 quoniam

atq; ijs quæ tū sibi audire vi-
 dentur, quasi paulò antè res
 uera dictis, gaudent: animūq;
 memoriæ præteritorū appli-
 cātes, neq; quiescere possunt,
 ob ea quæ pro pedibus & in
 mora sunt, sese angendo. Eo
 dē igitur pacto etiā ipse, phi-
 losophiā nō præsente, verba
 quæ tū audiui recolligens, &
 mecū ipse crebrò repetēs, non
 paruum capio solatiū. Et in
 summa, perinde ac si in pelā-
 go, & per noctem alicubi fe-
 rar, ad hanc quasi quandam
 facem aspicio, omnibus illis
 rebus quæ à me geruntur, vi-
 rum illū coram adesse existi-
 mās. semper autem velut au-
 diens ipsum eadē illa sua ad
 me dicentē. Interdū verò, &
 maximè quādo animum eris-
 go, & in illū quasi infigo, etiā
 vultum illius videre mihi vi-
 deor, & vocis ipsius sonus in
 auribus mihi relinquitur.
 Etenim iuxta Comicum, res
 uera^k aculeum quendam in
 auditoribus reliquit. L. De-

sine, ὃ admirande, parum,

ὥς ὁ μητρὶός με ὀφεινύσας πε-
 σιάζων. εὐ λήγεις, καὶ ὅτω χεὶ
 ποιῆν. ἀλλ' ἐκέλευς, ὡς ἔταυρε,
 ἡδὴ τραγικούς, ἢ καὶ νῦν Δία
 ἑωμικούς φάνλους ἐώρακας
 ὑποκείτας, τῶν συνειφομένων
 λίγων τότων, καὶ διαφθερόν-
 των τὰ ποιήματα, καὶ τὸ τε-
 λυτῶτον ἐκβαπομένων. καὶ
 τοῖς δράματων πολλοῖς εὐ
 ἔχόντων τε, καὶ νυκτικητόων
 πολλοὺς οἶδα τοῖς ταῖς. ἀλλὰ
 τί τὸ; δίδοικα μὴ σοι μεταξὺ
 δόξω γιλοῖς αὐτὰ μιμῆσθαι,
 τὰ μὲν ἀτάκτως συνάσπον,
 ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸν ἡμεῖς ἀο-
 νείας τὸν νοῶν διαφθείρων.
 καὶ ἅτα προαχθεῖς ἡρέμα καὶ αὐ-
 τὸς κατὰ γινῶναι τὸ δράμα-
 τος. καὶ τὸ μὲν ἐμὸν, ὅτι πάν-
 τ' ἀχθομαι, ἢ δὲ ὑποθῶναι, ὅτι με-
 τρώς με λυπῆσαι ἔοικε συν-
 κλίπτεσθαι, καὶ τὸ ἐμὸν μά-
 ρος ἀσχημονεῖ. ἔτι δ' ἔρπον
 ἔδορ μέμνησός μοι ἡ λόγος,
 ὅς ὁ μὲν ποιητὴς ἡμῖν, τῶν
 τοῖς

quoniam nō mediocriter me
 expectatione ista excrucias,
 dum verbis ita suspendis &
 circumducis. P H. Recte dis-
 cis, atq; ita facto opus est.
 Sed illud quaeso, vidisti ne as-
 liquando siue Tragicos, siue
 etiam, per Iouē, Comicos hi-
 striones, malos istos dico, qui
 sibilo excipiunt, quiq; poe-
 mata agēdo corrumpunt, ac
 postremò theatris eijciuntur:
 tamen si ipsae fabulae saepenu-
 mero bene se habeāt, ac pal-
 mam etiam reportent? L.
 Multos noui tales. Sed quor-
 sum hoc? P H. Vereor ne
 interim & ipse illos imitari
 videar, alia quidem inordi-
 natè connectens, interdum
 autem etiam ipsam senten-
 tiam prae imbecillitate in-
 genij corrumpens: atque ita
 progressus, paulatim etiam
 ipsam damnem fabulam.
 Ac quantum quidem ad
 meipsum attinet, non ad-

modum agere id feram. Cæterum argumentum illud non
 mediocri dolore me affecturum esse videtur, si mecum
 vnà reijciatur, measq; partes dehonestet. Proinde hoc per
 totam memineris mihi orationem, quod poeta quidem ipse
 italium

ζῶντων ἀμαρτημάτων ἀνύ-
 θω, καὶ τῆς σκηνῆς πόρῳ
 ποιεῖσθαι, ὅθεν αὐτῷ μέ-
 λωρ' ἰν' ὁ θάνατος παρ' ὁμοί-
 ας ἐλθὼν ἀνέμενεν. καὶ πάλιν
 παρέχων ὁποῖός ἐστι τὸ μύ-
 σος ἀποκριτῆς; ὅθεν ἀγγέ-
 λος ἀπὸ τοῦ θανάτου ἀφ' ἑω-
 ρῆς ἐλθὼν ἐν δεισιφρόνῳ τι δοκῶ
 λέγειν, ἵνα μὴ ἐπὶ τῷ πρόχαι-
 ρον, ὡς ἄλλοι νομίζουσιν, καὶ ἄλ-
 λως ὁ ποιητὴς ἴσως διέκρινεν
 ἐμὴ δὲ ἐλθὼν ἐκ σκηνῆς, ὅτε
 οὐ τι λυπήσεται, ὡς ἐγὼ, καὶ
 τὸν Βερμύον; καὶ κατὰ τὸν
 τῶν ῥητόρων νόμον προοί-
 μιας αἱ εἰσι. ἵνα καὶ τοῦ ἐλ-
 θῆναι προδικῇ, ὡς δὲ ὁ λό-
 γος τε ὑμῖν ἡ σωθῆναι ἐλ-
 λει, καὶ ὡς ὁ δὲ αὐτὸς ἦκε
 πρὸς τὸν λόγον παρ' ἐκείνου
 οὐ, καὶ ὡς ἄλλοι νομίζουσιν αὐ-
 τῶν λέγοντων ἀκούειν. οὐ γὰρ
 ὁ λόγος, καὶ ὁ οἶός ἐστι, τυγ-
 χάντες τῇ μνήμῃ συγκοιμισ-
 μῶν. ὅτε ταῦτ' ἐρεῖν ἐμὴ
 λον;

alium peccatorū vobis inno-
 cens sit, ac procul à scena se-
 iunctus alicubi sedeat, neque
 quicquid ea curet quæ in thea-
 atro aguntur. Ego verò meū
 ipsius periculum tibi faciam,
 qualis scilicet histrio sim,
 quantumq; memoria valeā:
 quod ad cætera attinet, nihil
 à nuncio tragico distās. Qua-
 re si quid etiā minus aut par-
 cius iusto videbor dicere,
 vulgare illud tibi, & quod
 ubiq; in pròptu est occurrat:
 quòd scilicet melius hoc fue-
 rat, & quòd ipse pœta ali-
 ter fortassis idem dixerat.
 Me verò si exhibaueris etiā,
 non admodum quicquam
 molestè feram. L. Ut bene
 sanè, ita me Mercurius amet,
 atque adeò iuxta rhetorum
 leges exordium hoc tibi per-
 actum est. Videris igitur e-
 tiam illa addiurus fuisse,
 quòd non ita diu inter vos
 mutuò conuersati estis, &
 quòd neque ipse venis ad dicendum paratus, & quòd sa-
 tius fuerit ipsum illum dicentem audire. te enim pauca quæ-
 dam, & quantum possibile tum erat, memoria collecta &
 quasi comportata habere. An non hæc quoque dicturus
 erat?

οὐκ ἔστιν ἄν οὐκ αὐτῶν ἔτι
 τοῖς δὲ περὶ ἐμὴν νόμιμον τῶν
 τε γὰρ ἐνκα πάντα τοῖς περὶ
 ῥῥῶτα, ὡς ἐγὼ καὶ βοῶν καὶ ἡρο-
 τῆρ ἔξωμός ἐμι. ἢν δὲ Ἰσμή-
 λης, μνησικακήσω γὰρ παρὰ τὸ
 ἀγῶνα, καὶ ὀξύντα ἄν σπένδομαι.
 καὶ ταῦτα μὲν, ἃ σὺ διήκθου,
 ἰδομένω ἄν ἄρῃσθαι μοι, καὶ
 κἄν δὲ, ὅτι γὰρ ἐξ ἧς, ὅθι ὡς
 ἐκἄν ὅτι ἐλκερ ῥῥῶτα τινὰ περὶ
 πάντων ἐγὼ πάντων ῥῥῶτα ἡ-
 μῖν ἀδυνάτωρ. ὅθι αὖ ἐκἄν
 περιθεῖς τὸς λόγους, μὴ καὶ
 ἀπό τι γίνωμαι τοῖς πῶν
 τῶν ἐκἄν τοῖς ὁμοῖς, οἱ ποτὶ
 κῖς ἢ Ἀγαμέμνων ὅτι, ἢ Κρέον-
 τος, ἢ καὶ Ἡρακλῆος αὐτὸς πρόσθε
 πορὶ ἀναληφῶτος, χρυσίδας
 ἡμφισμένον, καὶ ἀδυνάτωρ βλέπον
 τῶν, καὶ μέγα καὶ χυνόν, μικρόν
 φθίγοντα, καὶ ἰσχυρόν, καὶ γυναι-
 κῶδες, καὶ Ἐκάδης ἢ Πολυξέ-
 νης ποτὶ ταπεινότερον. ἢν
 σὺ μὴ καὶ αὐτὸς ἐλέγχωμαι,

πάντων

tis, aut etiam ipsius Herculis persona assumpta, ac vesti-
 bus auro contextis induti, et graue quiddam tuentes, mox
 ore in immensum diducto, exiguum et gracile, adeoque mu-
 liebre quiddam loquuntur, ipsa etiam Hecuba aut Polyxena
 multò demissius. Ne igitur et ipse eodem modo conuincar,

maiores

eras? Nihil igitur opus illis
 amplius tibi est apud me: exi-
 stines autē huius rei gratia,
 quod ad proxiū atq; præ-
 fationē attinet, omnia te ver-
 bis complexū atq; consecutū
 esse: quoniam ego iam et vo-
 ciferari et applaudere pa-
 ratus sum. Quod si verò lon-
 gius etiā differes, malignita-
 tis eius inter ipsum certamen
 meminero, actum acutissi-
 mē sibilabo. PH. Equidem et
 hæc quæ tu modò commemo-
 rasti, dicta mihi velim: et il-
 la quoque, quod neq; ordine,
 neq; ut ille, iusta quadam et
 continua oratione de omni-
 bus dicturus sum: omnino e-
 nim hoc nobis impossibile
 est: neq; rursum illius perso-
 næ attribuendo sermonem,
 ne alio ac nouo etiam mo-
 do in histrionibus illis simi-
 lis sim, qui sæpenumero aut

Agamemnonis, aut Creona

ὁ δὲ ἐλθὼν ἀθλῶν μάλ᾽ ἐπίση-
 μος, καὶ φορτικὸς ἀκολυθῶν
 ὄχλῳ, καὶ ποικίλῃ ἰατρῇ καὶ χρυ-
 σῷ, αὐτὸς δὲ ὡς ἐκ τῆς πόλεως ἔν-
 τασιν ὧς ἀθληταῖς, καὶ ὡς ἂν
 ἀνδράμωρ ἀπὸ τῆς πόλεως.
 ὧς δὲ ἄρα λυσυχαῖν ἐδόκει τὸ ἀν-
 θρώπιον, καὶ παιδῶν ἐπιχεί-
 ρου αὐτῷ, ὅτι πικρῶς, ὅτι ἄντι-
 κρυς ἀπαγορεύοντος ἐν ἰατρῇ
 θέρει τῇ πόλει καθ' ὅτι τινὰ τρό-
 πον βόλοις βιοῖν, ἀλλ' ἐπεὶ
 ἡ δὲ ὧς γυμνασίῳ καὶ λουτροῖς
 ὁχληρὸς ὧς, θλίβων ὧς οἰκί-
 τας, καὶ στενωποῦν τὸς ἀπαν-
 τῶντας, ἡσυχῇ τὸς ἂν ἐπιφθέρ-
 ξας, πεσποιδῶν ὅτι λανθάνειν,
 ὥσπερ δὲ πᾶς αὐτὸν ἐκείνου ἀ-
 ποτέον, ἀλλοιοῖ μὴ παρὰ
 πομπῇ μὴ ξὺν λουτροῖς.
 καὶ μὲν ἐρῶν γὰρ μακρὰ κατ' ἐ-
 χειρὸς βαλάντιον, ὅτι δὲ δὲ
 ἀπὸ τῆς πόλεως. ὁ δὲ ἀκούων αὐτῷ,
 μὴ ξὺν ἐκείνῳ. τίς δὲ ἰατρῇ-
 τα τίς ποικίλῃ, καὶ τὰς πορ-
 φυρίδας ἐκείνας ἀπὸ λουσαν
 αὐτὸν, ἀπὸ τῆς πόλεως τὸ ἀνθρ-
 πον

nihil opus erat isto exercitu. Ille autem audiens quæ res erat,
 interea erudiebatur. Rursum autem ubi vestem illam variam
 atque purpuream exuebat sese, urbanè admodum floridita-

qui cum venisset Athenas
 admodum insignis et conspi-
 cuus, magna comitantium
 turba stipatus, atro variâq;
 veste exornatus, ipse quidem
 Atheniensibus omnibus exi-
 stimabatur valde beatus esse,
 et perinde ac deus quispiam
 suspiciendus: istis autem mi-
 ser atque infelix quispiam vi-
 debatur homuncio ille: stas-
 imq; erudire illum aggredi-
 ebantur: non acerbè, neque et-
 iam apertè interdicentes,
 ne in liberâ ciuitate quo-
 cunque ipse pacto viuere
 vellet. sed postquam et in
 gymnasijs et in balneis quo-
 que molestus erat, obiterens
 seruos suos, et in angustum
 cogens obuios, ex occulto
 quidam submissa voce, quas
 si lateret, neque tamen il-
 lum perstringere vellet, sub-
 iccit: Metui, inquit, ne
 ille inter lauandum peri-
 ret. Atqui pax certè longa
 balneum iam tenet: proinde

ῥῶρ ἐπισκώποντο τὴν χρωμά-
 των, ἕα ἢ ὅλη λήγοντο, καὶ πό-
 θον ὁ ταῦς οὐτῷ, καὶ τὰ χαρ-
 μῆτος ὅσον αὐτῷ, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα. καὶ τὰ ἄλλα ὅσως ἀπέ-
 σκωπον, ἢ τῶν διακτινῶν τὸ
 πλῆθος, ἢ τῆς λόμης τὸ πε-
 εῖργον, ἢ τῆς διατύτης τὸ ἀκό-
 λασον. ὥστε λατρεμικρὸν ἐσω-
 φρονισθῇ, καὶ παραπολὺ βέλ-
 τίων ἀπῆλθε, ἀνμοσίᾳ πεποι-
 σμένος. ὅτι δ' ἐκ αἰσχυρῶν
 ται ψυγίαν ὁμολογοῦντο, ἐ-
 μίμνητο πρὸς μετὰ φωνῆς τινῶς,
 καὶ ἀκδοῖα πάντων, ἐφῆ, λοιπὴ
 περὶ μὲν ἐν τῷ ἀγῶνι τὴν πα-
 νσθενῶν. ληφθέντα δὲ γάρ
 τινος τὴν πολιτῶν ἀγνοῶν παρὰ
 τῷ ἀγωνοθέτῳ, ὅτι βαπτὸν ἐ-
 χων, ἰσχυρὸν ἐθεώρεα. τὸς δὲ
 ἰδόντας ἐλεῆσαι τε, καὶ παρὰ
 τῷ ἑαῖν. καὶ τῷ ἑρυνῷ ἀνα-
 πόνῃ τῷ ὅτι παρὰ τὸ νόμον ἐ-
 ποίησε, τοιαύτη ἰδοῦντι θεῶμε-
 νῷ, ἀναδοῖα μιᾷ φωνῇ πάν-
 τας ὥστε ἰσχυμένους συγ-
 γνῶμην

tem atque nitorem istum co-
 lorum irridentes, iam ver-
 deſt, dicebant: ὦ, Vnde no-
 bis pau hic? ὦ, Fortassis
 matris ipsius hæc est: ὦ id
 genus similia. Atq; eodē pa-
 ſto etiā cætera illius cū riſa
 carpebant, nunc annulorum
 multitudinē, nunc comæ sus-
 peruacane in curā, nunc vi-
 elus intemperantiā atq; luxu-
 riam notantes. Quare paula-
 tim ad ſobrietatem atq; mode-
 ſtiam reuocatus eſt, ὦ longē
 melior publicē ita emendatus
 ac doctus inde abiit. Quod
 autem non puderet eos etiam
 paupertatem conſiteri, refe-
 rebat mihi vocem quandam,
 quam aiebat publicē ab o-
 mnibus emiſſam, audiſſe ſe in
 ludis Panathenaicis. Depre-
 henſum enim quendam ex
 ciuibus fuiſſe, ὦ ad præſi-
 dem ludorum adductum, eo
 quod in veſte tinctā ad ſpe-
 ctaculum venerat: cæteros

autem qui hominem videbant, miſertos illius, ac veniam
 precatos eſſe. Atq; ubi præco iam proclamaret, quod in leges
 cōmiſiſſet, quia tali cū veſte ludos ſpectaret: omnes vna voce,
 quaſi antea ſuper hoc deliberaffent, exclamare cœpiſſe, vt ve-

γνώμῳ ἀπνέμειν αὐτῷ, τοιαῦ-
 τά γε ἀμειψόμεθα· μὴ γὰρ ἔ-
 χειν αὐτὸν ἕτερα. ταῦτά τε
 οὐκ ἐπὶ νῆα καὶ προσέτι πλὴν ἐμ-
 ποσθεῖαν πλὴν ἐκεί, καὶ τὴν Διῶ-
 της τὸ ἀντιφθονοῦν, ἡσυχίαν
 τε καὶ ἀπραγμοσύνην, ἃ δὲ
 ἀφθονα παρ' αὐτοῖς οἶσι, ἀπ-
 φαίνετό τε φιλοσοφία σωφρο-
 σιῶν πλὴν παρὰ τοῖς τοῖστοις
 διατριβῶν, καὶ καθαρόν ἡθὺς
 φυλάττειν διωχόμενον, σπουδαίω
 τε ἀνδρί, καὶ πλείστοις κατὰ
 φρονεῖν πεπαιδευμένον, καὶ
 οὐδ' ὥς τὰ φύσει καλὰ ἴδεν
 προαιρουμένον, τὸν ἔχον βίον
 ὡς μάλιστ' ἡρμοσμένον, ὃς τις
 δὲ πλείστ' ἐρεῖ, καὶ χρυσῷ λιπύ-
 ληται, καὶ πορφύρῃ, καὶ λυ-
 ρασείᾳ μετροῖ τὸ εὐδαίμονον,
 ἄγχι δὲ μὴ ἐλευθερίας, ἀπει-
 ρατοῦ δὲ παρρησίας, ἀθείας
 τὸ δὲ ἀληθείας, λοπακέει τὰ
 πάντα καὶ ἀδελείᾳ συντρο-
 φῇ. ἢ οἷος ἡ Διονύῃ παῖσαν πλὴν
 ψυχὴν ἐπιτρέψας, ταύτη μό-
 νη λατρεύειν διέγνωκε, φί-
 λον δὲ πειρίεργον τραπέζῃ,

φίλον

aut qui voluptati toto animo incubens, huic uni inseruire atque
 obsequi statuisset, amans epularū ac mensæ opiparæ instructæ,
 indulgens

φιλάτῳ δὲ πότῳ, καὶ ἀφροδι-
σίῳ, ἀνὰ πλεῖστος γοητείας, καὶ
ἀπάτης, καὶ ψευδολογίας, καὶ
ὅσις ἀνέων τέρεπτα ἡρώμα-
των τε, καὶ τριετιςμάτων, καὶ
διεθορότων ἀσμάτων, τοῖς
δὲ τοῖς τοῖς πρεπῆν τὸν ἵνταυ-
θα δὲ τριετις, μισαὶ γὰρ οὐ τοῖς
τ φιλάτων πᾶσαι καὶ ἀργαί,
πᾶσαι δὲ ἀγοραὶ, πάρεσι δὲ πᾶ-
σαις πύλαις τὸν ἵνταυ κατὰ
διχίῳ, τὸ δὲ διὸ φθαλμῶν,
τὸ δὲ διὸ ὅτων τε καὶ ῥινῶν,
τὸ δὲ καὶ δὲ πᾶσι, καὶ δι
ἀφροδισίων, ὅς ἡς ὅς ῥέσεως
ἀγνῶσι τε καὶ θολερῶ ῥῶμα-
τι, πᾶσαι καὶ ἀνυρῶνται ὅ-
λοι, σιωπῆς ῥέσι καὶ μοιχείᾳ,
καὶ φιλαργυρίᾳ, καὶ ἐπιρ-
πία, καὶ τὸ τοῖς πύλων τῶν
ἵνταυ, παρασύρεται δὲ τῆς
ψυχῆς ἐπὶ κλυδωνίῳ πᾶν-
τοῦ, ἀδῶς, καὶ ἀρετῇ, καὶ
δικαιοσύνῃ. τῶν δὲ ἑρμῶ
ἡ γὰρ ῥέσι καὶ ῥέσι, ἀνὰ
πυλῶν, ἀνὰ πύλων
τε καὶ ἀνὰ πύλων.

τοῖς τῶν

merso atq; obruto undique, omnis vere cundia, & virtus, &
iustitia: quibus locus ille desertus & vacuus redditur, sicut autē
semper impletus, suppullulat multis ac feris cupiditatibus.

indulgens vino ac rebus vene-
neris, plenus praestigiarum,
deceptionis atq; mendacii, aut
rursum qui delectaretur au-
diendo cithararum sonitus,
aliorumq; instrumentorum
lasciuos crepitus, gaudere q;
cantilenis perditis & ener-
uatis: talibus videlicet ho-
minibus conuenire loci huius
consuetudinem. Ibi enim rerū
charissimarum ipsis, omnes
plateas, omniaq; fora refer-
ta esse: ac licere ipsis omni-
bus quasi portis voluptatem
recipere, partim quidem per
oculos, partim autem per au-
res & nasum, partim etiam
per gulam & per venereas:
qua praeterea fluente peren-
ni ac turbulento quodam
flumine, omnes, inquit, viae
complanantur. Siquidem in
vnum conueniunt & adula-
terium & auaritia, & per-
iurium, & id genus reliquum
voluptatum. Relaxatur autem
atque auertitur, animo sub-

βιαῦ τιν ἀπὶ φανὶ τὴν πόλιν,
 καὶ ὧστων διδασκαλὸν ἀγα-
 θῶν. ἔγωγ' οὐκ, ἔφη, ὅτε τὸ
 πρῶτον ἐπανήκαρ ἄφ' Ἡλιάδος,
 πλησίον περ γυγνόμεν, ἐπισή-
 σας ἑμαυτὸν, λόγον ἀπὸ βου-
 ρῆς δι' ἑρὸ ἀφίξιος, ἑκάνα δὲ
 τὰ τ' Ὀμήρου λέγων· Τίπ' αὖ,
 ὦ δούλω, λιπὼν φάσκει
 λίσιοι, τὴν Ἡλιάδα, καὶ τὴν εὐ-
 τυχίαν ἑκάην, καὶ τὴν ἐλόν-
 θείαν, ἥλυνθ' ὄφρα ἴδης
 τὸν ἐν ταῦθα ὄρνυτον, συκο-
 φάντας, καὶ πείσορον ὄσας
 ὑπερφάνους καὶ δῆπνα καὶ λό-
 ληκας, καὶ μισοφονίας, καὶ βλα-
 θμῶν πείσορκίας, καὶ φιλίας
 ἐπιπλάσσε; τί τι πρᾶξαν δὲ
 γυνώσκας, μήτ' ἀπαπείθεσθαι,
 μήτε χεῖσθαι τοῖς καθεσθῶσι δυ-
 νάμεν; οὕτω δὲ βροδοσά-
 μεν, καὶ καθάπερ ὁ Ζεὺς τ'
 Εὐτορα ὑπεξαγαγὼν ἑμαυ-
 τὸν ἐκ βελίων φασίον, ἔκ-
 τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἰ-
 ματ', ἔκ τε λυλοϊμῶ, τοιοί-
 ποτον ἰκερῆν ἀλόμω, καὶ βίον
 τινὰ τ' ὧν γυναικῶδιν, καὶ ἄλ-
 μων

que tumultibus, et cruore, deceterò domi continere me
 statui: atque hanc muliebrem quandam vitam, et timi-
 dam

Ac talem quidē describebas
 mihi urbem, taliumq; magis
 stram bonorū. Ego itaq; in-
 quit, quando primū ex Græ-
 cia reuersus fueram, atq; ista
 iam propius aspiciebā, reuer-
 cans me ipsum, et quasi ver-
 bis cōpellans, rationē posce-
 bā aduentus huc mei, Home-
 rica illa videlicet mecū ipse
 dictans: Cur autē infelix de-
 ferto lumine Phœbi (Græcia
 nempe, et felicitate illā, atq;
 etiā libertate) Venisti? ut vi-
 deas loci huius tumultus, sy-
 cophantas videlicet, saluta-
 tiones superbas, cœnas; adu-
 latores, homicidia, testamen-
 torum expectationes, et ami-
 citias simulatas? Aut quid tā-
 dem facere decreuisti, cū
 neq; discedere hinc, neq; con-
 suetis et inueteratis hisce vi-
 possis? Hoc igitur pacto
 mecum ipse consultans, et
 quemadmodum Iupiter He-
 ctorem illum, ita me ipsum
 et telis, ut dicitur, subdu-
 cens, et hominum cæde atq;

μορ τοῖς πομποῖς δοκουντα
 προτιθέμεν, αὐτῇ φιλοσοφίᾳ
 καὶ πλάτωνα καὶ ἀληθεῖα πρὸς
 λαῶ. καὶ καθίστας ἱμαντὸν ὥσ-
 περ ἐν θεάτρῳ μυνεῖανδρῳ σφό-
 δρα πρὸς μετῴωρ, ἐπισκοπῶ τὰ
 γιγνόμενα, τὸ μὲν πομπὴν ψυ-
 χαγωγίαν καὶ γέλωτα παρέχον
 συνάμενα, τὸ δὲ πῆραν ἀνθρώ-
 πους ἀληθῶς βιβάζει λαβῆν. ἐν γὰρ
 καὶ καὶ λακῶν ἐπαινον εἰπῶν,
 μὴ ἀπολάβης μέγαν τι γυννά-
 σιον ἀρετῆς. καὶ τὸ ψυχῆς δοκι-
 μασίαν ἀληθεύειν τῆς δὲ
 πόλεως, καὶ τὰ ἐν ταῦτα ἡσυχί-
 ας. ἐν γὰρ μικρὸν ἐντιστῆναι
 σαύταις καὶ ἐπιθυμίαις, τοσού-
 τοις δὲ θεάμασι τε καὶ ἀκούσμασι
 πάντοθεν ἔλκουσι, καὶ ἀντίλαμ-
 βανόμενοι. ἀλλὰ ἀτεχνῶς δὲ
 τὸ δοῦναι μιμησάμενον, παρα-
 πλεῖν αὐτὰ, μὴ διδιδυμῶν
 χεῖρ. διὰ τοῦτο γὰρ μηδὲ τὰ
 ὅσα κρητῶ φραζάμενον, ἀλλὰ
 ἀκούοντα, καὶ διδυμῶν,
 καὶ ἀληθῶς ἐπερίφανον.

ἐν τῇ

gentibus: sed oportet omnino Ulyssis exemplo præternavigare illa, non quidem ligatis manibus, ut ille (nam hoc formidolosum foret) neque etiā auribus cera obturatis, sed audien-

dam plerisque visam, proponens mihi, cum ipsa philosophia, Platone & veritate colloquium habeo. * Ac me ipsū quasi in quodā amplo ac populofo theatro collocans, ex sublimi admodū inspicio atque contemplor ea quæ geruntur: quæ partim eiusmodi sunt, ut multum delectationis ac risum exhibere possint: partim etiam, ut virum verè cōstantem ac firmū tenere ac labefactare aliquo modo queant. Nam si maiorū quoque encomium aliquod dicere conuenit, ne credas maiorem ullam virtutis palæstram esse, aut veriora usquam animorū experimenta fieri, quàm in hac ciuitate, & in ea qua hīc viuunt cōsuetudine. Neque enim parū est resistere tot quidem cupiditatibus, tantis autem spectaculis atque aurium illecebris undique attrahentibus ac deti-

ζῆναι δὲ καὶ φιλοφροῖαν θαυ-
 μάσαι, παραθεωροῦντα τῶν
 ἑσάτων ἀνθρώπων, καὶ τὴν τύχης
 ἀγαθὴν καὶ ἀφρονεῖν, ὁρῶν-
 τας ὥσπερ ἐν σκηνῇ καὶ πολλὰ
 προσώπων θέαματι, καὶ ἵξαι οἰκί-
 τας διὰ τὸ τῶν περὶ τὰς πό-
 λιν πλεονεξίας, τὸν δὲ φε-
 ράπην ἐν πύλῃ, ἢ βασι-
 λείᾳ: τὸν δὲ φίλον τέτα, τὸν
 δὲ ἐχθρόν, τὸν δὲ φυγάδα.
 τῷ γὰρ τοῖ καὶ τὸ δεινότετόν
 ὅτι, ὅτι καὶ τοῖ μαρτυρεῖ-
 μὲν τῆς τύχης πάσαις ταῖς
 ἀνθρώπων πράξεσιν, καὶ ὁ-
 μοιοῦσιν μηδὲν αὐτῶν ἔ-
 σαι βέλτερον, ὅμως ταῦτ' ὁση-
 μέναι βλεπόντων, ὁρῶντων
 καὶ πάντες, καὶ διωσέας. καὶ
 μισοῖ πεινᾶσι πένοντες, ὅτι
 ἐνομένων ἐπιδόων. ὁ δὲ δὴ,
 ἐφω, ὅτι καὶ γὰρ ἐν τοῖς γι-
 νομένοις ζῆναι, καὶ ψυχάζο-
 ντες, τοῦτο ἡδὴ τοῖ φράσω.
 πῶς γὰρ ὁ γὰρ τοῖ μὲν πολυ-
 τοῦτες αὐτοῖς, καὶ τὰς πορ-
 φείδας προφανόντες, καὶ τὸς

δανύ-

videre ad hæc quæ alibi geruntur licet, atq; animum oblecta-
 re, illud tibi iam exponam. Quomodo enim non 2 ridiculi sint
 diuites ipsi, qui & purpuras suas spectandas exhibent, &
 digitorum

Y Licet autem & philosophi-
 phiam mirari, conferendo
 cum illa tantam hominum
 amentiam, atq; stultitiam:
 bonâq; ista fortuna con-
 temnere, ubi aspexeris: velut
 in quadam scena, ac multi-
 plici, pro personarum varie-
 tate, fabula: alium quidem
 ex seruo dominum prodire,
 alium autem ex diuite pau-
 perem fieri: contra alium ex
 paupere satrapam, aut regē:
 rursus alium amicū huius,
 alium inimicū: alium etiā
 exulem esse. Nam hoc certè
 vel grauissimum est, quod
 licet fortuna ipsa testetur
 sese in humanis rebus lude-
 re, fateaturq; nihil illarum
 certum ac stabile esse, nihil-
 omius tamen quotidie ista
 aspicientes, & diuitias ex-
 petunt, & potentiam: ac ple-
 ni obambulant omnes earū
 rerum spe, quarum euentus
 nunquam sequatur. Quod
 autem videlicet dixi, quod ei

διατύλως προτένουίς, καὶ πολλὰ
 καὶ κληρογοιῶντες ἀπέροκα
 λίαν; τὸ δὲ καινότερον, τὸς ἐν-
 τυγχάνουσας ἀποπρία φωνῇ
 προγοροῦντες, ἀγαπᾶν ἀ-
 ξιῶντες, ὅτι μόνον αὐτὸς προ-
 σέβεται οἱ δὲ σεμνότεροι, καὶ
 προσκυνῶσαι περὶ μέρους, ὁ
 πόρρωθεν, ὁ δὲ ὡς πέρους νό-
 μι, ἀλλὰ δὲ προσελθόντα, καὶ
 ἐποκύναντα, καὶ πόρρωθεν πλὴν
 ψυχῇ ταπανώσαντα, καὶ τὸ
 πᾶσι αὐτὸ ἐμφανίσαντα τῇ
 σῶμα, ὁμοιότητι, τὸ εἶ-
 ος, καὶ πλὴν διεξίαντα λαφιδεύ-
 ζηλωτὸν καὶ περὶ ἐλπίσιν ὥς
 μηδὲ τέτυχάνυσιν. ὁ δὲ ἐ-
 σκε, παρέχων αὐτὸ εἰς πλείω
 χρόνον ἐξαπατῶμεν. ἵπα-
 νῶ δὲ γε ταύτης αὐτὸς τῆς
 ἀπανθρωπίας, ὅτι μηδὲ ὥς
 εἰμασιν ἡμᾶς προσίγνται. πο-
 λὺ δὲ τέτων οἱ προσιόντες
 αὐτοὶ καὶ θειραπύοντες γε-
 λοϊότεροι, νυκτὸς δὲ ἐξανισά-
 ρφοι μίσης, περὶ θείοντες δὲ
 ἐν λυκῷ πλὴν πόλιν, καὶ πρὸς
 τῶν οἰκιστῶν ἀπεκλειόμενοι,
 κυνῆς,

digitorum annulos ostend-
 unt, & omnino multas prae-
 se ferunt ineptias? Quod
 autem omnium absurdissi-
 mum est, etiam obuios alie-
 na voce saluant: & hoc
 quasi magno aliquo con-
 tentos esse volunt, si solum
 ipsos aspexerint. Quidam
 verò fastuosiores, adorari
 etiam cupiunt: non à longè,
 neque ut Persis mos est, sed
 necesse est propius acce-
 dentem, & sese incuruantē,
 animo à longè demisso &
 humiliato, illiusq; affectu
 etiam corporis similitudine
 declarato, pectus aut dexter-
 ram deosculari. quod sanè
 beatum atque spectabile vis-
 detur etiam ijs qui honorem
 hunc nunquam assequuntur.
 Ille verò stat in longum
 tempus, seipsum praebens
 decipiendum. Vbi & hanc
 illorum laudo A inhuma-
 mitatē, quòd neq; ore appro-
 bant, aut compellant. Cate-
 rum his multo ridiculi ma-

gis sunt ipsi sectantes atq; obseruantes, qui de media nocte sur-
 gentes circūcursant totā ciuitatē, & à seruis exclusi foribus,

λιούδ, καὶ λόλακιδ, καὶ τὰ
 βιῶντα ἀκέραι ἐπομύθοντο.
 γέρας δ' ἡ πικρὰς ταύτης αὐ-
 τοῖς πειρόδου, τὸ φοβητικὸν καὶ
 νο δῆπνον, καὶ πομπῶν ἄτιμον
 συμφορῶν ἐν ᾧ, πόσα μὲν ἐμ-
 φαγούτου, πόσα δ' παρὰ γνώ-
 μιῳ ἐμπιόντου, πόσα δ' ὧν ἐκ
 ἐχθρῶ ἀπληθύσαντου, ἢ μεμ-
 φόμενοι τὸ τελευτᾶν, ἢ δυσ-
 φορῶντου ἀπίσιν, ἢ δὲ βάλ-
 λοντου τὸ δῆπνον, ἢ ὕβριν, ἢ
 μικρολογίαν ἐγκαλοῦντες.
 πλήρης δ' αὐτ' ἐμωύτων οἱ πα-
 νοποί, καὶ πᾶς τοῖς χαμαὶ υπέ-
 οἰς μαχομένῶν, καὶ μεθ' ἡμέ-
 ραν οἱ πλείονες αὐτ' ἐπὶ ἀκαλι-
 θύτου, ἰατροῖς παρέχουσιν ἀ-
 φορμὰς πειρόδων. ἐνιοὶ δ' ἔρ-
 τὸ λιανότατον, εὐδ' νοσῶν σχο-
 λάουσιν. ἐγὼ μὲν βι γὰρ πο-
 λὺ τῶν λολακνομένων ἐξω-
 λιστέρως τὸς λόλακας ὑπέ-
 ληφα, καὶ σχεδὸν αὐτοῖς ἐκ-
 κείνους καθίστασαι τῆς ὑπέρ-
 φανίας αὐτίκας. ὅταν γὰρ αὐ-
 τῶν πλὴν πειροσίου θανού-
 σωσι, καὶ τὸν χρυσὸν ἐπαυ-
 σωσι,

canes, & adulatores, & id
 genus alia audire sustinent.
 Prima verò huius tam acer-
 bæ circuitionis, ipsis oneros-
 sa illa, atq; multorum malorum
 causa, cœna est: in qua quidē
 illi quàm multa ingurgitan-
 tes, quàm multa aūt potan-
 tes, quàm multa etiam, quæ
 proloqui nō decet, reprehē-
 dētes postremo, aut ægrè se-
 rentes discedunt: & vel ipsam
 criminantur cœnā, vel cōtu-
 meliam aut sorditiem accu-
 sent. Plem aūt & angipor-
 tus sunt vomentibus ipsis, &
 circa vilissima quæq; prosti-
 bula depugnantibus. Et cō-
 plures ipsorum in multū diem
 decumbentes: circumēundi
 causam medicis præbent.
 Quidam enim (id quod ab-
 surdissimum est) neque æ-
 grotando quiescunt, aut oz-
 ium ducunt. ^b Ego verò
 multa adulatores ipsos ma-
 gis perditos esse, quam quib-
 us adulantur, existimo, &
 propemodū autores illis exi-

stere superbiæ ac fastus istius. Nam cū illorum opulentiā &
 rerū omnium abundantiam admirantur, aurum laudibus extol-
 lunt.

ὧσι, καὶ τὰς πυλῶνας ἔωθεν
 ἑμπλήσωσι, καὶ προσελθόντες
 ὡσπερ δισπότας προσέπωσι,
 τί καὶ φρονήσῃς ἐκένυς ἀκός
 ὅτι; ἃ δὲ λειπῶ λόγματι
 ἔδῃ πῶς ὀλίγον ἀπὶ σκόνος
 δὲ τ' ἐθελοδολεῖας, ἐκ ἧς οἱ
 τὸν αὐτίον αὐτὸς ἐλθὲν ἐπὶ
 τὰς θύρας τ' πωχῶν διομύ-
 νες τὰς πλεῖστες, μὴ ἀθέατον
 αὐτῶν μηδὲ ἀμάρτυρον τὴν
 ἀνδραμονίαν ἡσυχαστῶν, μη-
 δὲ ἀνόνητόν τε καὶ ἄχρη-
 στον τῶν πραπίδων τὸ ἑλπίσθαι,
 καὶ τ' οἰκῶν τὸ μέγεθος; ὅ γὰρ
 ἔγωγε πλεῖστον ἐρωσιν, ὡς τ'
 εἶδ' ἔγωγε πλεῖστον ἐνδραμονίαν
 ὅσα καὶ ἔγωγε ἔχῃ μηδὲ ὄφρα
 λ' εἴη περικαλλὲς οἰκίαν τῶν
 οἰκοῦντων, μηδὲ χρυσὸν καὶ ἐλ-
 φαντῶν, ἃ μὴ τις αὐτὰ θαν-
 μάσει. ἐχέτω δὲ ταῦτα τοὶ
 κατατρεῖν αὐτῶν, καὶ ἀπαν-
 νίσαν τὴν δαμασκίαν, ἐπιτα-
 χίσαντα τὴν πλεῖστον τὴν ἡμέ-
 ραν. νῦν δὲ λατρεύοντες,
 εἰς

lunt, vestibula manè com-
 plent, & accedētes ipsos qua-
 si dominos appellant: quid
 quaeso etiā cogitare illos cō-
 sentaneū est? Quod si verò
 cōmuni decreto vel paululū
 modò abstinerent ab hac vo-
 luntaria seruitute, an nō pu-
 tas è diverso ipsos diuites ad
 fores pauperū atq; mendic-
 eorum vētuos esse, vltērō ro-
 gantes ne ignobilem atq; ob-
 scuram, & quasi absq; teste
 latentē ipsoꝝ felicitatem
 relinquerent: neve pateren-
 tur vt inutilem, & ab omni
 vsu remotam & mensarum
 pulchritudinem, & domoꝝ
 magnitudinem perire? Neq;
 enim sic ipsas diuitias amat,
 vt propter diuitias beatos
 atque felices sese existimari.
 Atque ita sanè res habet, vt
 nulla sit vtilitas possidenti,
 neque pulchrarum ædium,
 neque auri, neque eboris,
 nisi sit qui illa admiretur.

Oportebat igitur tali aliqua via diminuerē ipsoꝝ existi-
 mationem, & extenuare potentiam, obijciendo, & quasi pro-
 pugnaculum aliquod opponendo diuitijs, despicientiam istā
 atq; contemptum: nunc verò colendo contra & obseruando,

αἱ ἀπόνοια ἀγνοοῦσι, καὶ τὸ μὲν
 εἰνόςας ἰδιώτας, καὶ ἀναφαν-
 δὸν πλὴν ἀπαίδευσιον ὁμοιο-
 γυῖας τὰ λοιαῦτα ποιεῖν, με-
 τρώττωρ, ἂν ἀκότως νο-
 μιοθῇ. τὸ δὲ καὶ τὴ φιλοσοφίαν
 πεσποισμῶν, προκῆντι τέ-
 των, γελοϊότερα δρᾶν, ἢ ἡδὴ
 τὸ δυνότατόν ἐστι. πῶς γὰρ οἷα
 πλὴν ψυχλὴν, διατεθῆσθαι μοι,
 ὅταν ἴδω τέτων τινὰ μάστιγας
 τὴ πεδωκυότων ἀναμειγυ-
 ρου κοπάων ὄχλῳ, καὶ τῶν ἐπὶ
 ἀξίας τινὰ δόρυφοροῦντα, καὶ
 τοῖς ἐπὶ τὰ δάπνα παρὰ γέ-
 λωσι κοινολογούμενον ἐπισκμό-
 τερον ἢ τῶν ἀνδρῶν ὅτι τὸ σχή-
 ματος ὄντα, καὶ φανερώτερον;
 καὶ ὁ μάλιστα ἀγανακτῶ, ὅτι
 μὴ καὶ πλὴν σκευὴν μεταλαμ-
 βάνωσι, τὰ ἀπὸ γὰρ ὁμοίως
 ὑποκεινόμενοι τῷ δράματι.
 αἱ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμπο-
 σίοις ἐργάζονται, τίνι τῶν
 κοπάων ἐκείνων; ἐκείνων φο-
 ρῶνται, μὲν ἀπεροκαλότερον,
 μεθύσκον-

dem personam ac habitum mutant, cum utiq; quod ad cate-
 ra attinet, eodem modo fabulam agant. Nam quæ in conui-
 vijs operantur, cui quæso adulatorū illa comparabimus? An
 non replentur cibo, multo quàm ceteri minore modestia?

f Annón

βιθύσθοντα ὃ φανερώτερον,
 ἐξανίσταται ὃ πάντων ὑπάρχει,
 πλείων ὃ ἀρφέρερον ἢ ἁπάντων ἀ-
 ξιώσιον, οἱ δ' ἀσφότεροι πομπά-
 κισ αὐτῇ καὶ ἄσσαι προήχθησαν, καὶ
 ταῦτα ὅτι ἔργον γιλοῖα ἡγήσθη. μά-
 λιστα δ' ἐμμένοντες τῶν ἐπὶ μισθῷ
 φιλοδοξούντων, καὶ τῶν ἀρετῶν
 ὠνιστῶν ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς προσι-
 θήτων ἐργασίαι γὰρ ἐκάλει
 καὶ λαπηλεῖα τὰς τέτων διατρι-
 βάς. ἡξίον γὰρ τῷ πλούτῳ κατὰ
 φρονεῖν διατάξασθαι, πρῶτον ἐκ
 αὐτῆς παρέχον ὑψηλότερον ληρ-
 μιάτων. ἀμείνων καὶ πρέσβων ταῦ-
 τα διετίθη, ὃ μόνον προῖκα
 τοῖς ἀξίωσι συνδρασίμων, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς διουμέναις ἐπαρκῶν, καὶ
 πάσης πειρασίας κατὰ φρο-
 νῶν. ὥστε δὲον ὁρῆσαι καὶ ἔ-
 δειν προσυκρίνω, ὥστε μηδὲ τῇ
 ἐαυτῇ φθέρουμένων ποιῆσαι
 πρόνοιαν. ὅς γε καὶ ἀγρόν ἐ πόρ-
 ρῳ τῷ πόλει κατελήμψεν, ὃ δὲ
 ἐπιβλέψας αὐτῇ πομπῶν ἐτῶν
 ἡξίωσεν,

ἀλλ'

omnino diuitiarum abundantiam contemnendo. Ac tantum
 aberat ab expetendo ea quæ ad ipsum nihil spectabant, ut ne
 suarum quidæ rerum, quæ illi interim corrumpabantur, curâ
 aliquam generet, ut qui & agrum quem non procul ab orbe
 habebat, multis iam annis ne inuisere quidæ dignatus fuerit.

Quin

F Annón inebriantur magis
 quàm aliȳ manifestè? à cōui-
 uio aut surgunt omnīū vlti-
 mi: deinde & plura aliȳ au-
 ferre secū volunt: si qui verò
 ipsorum vrbaniore paulò
 sunt, sæpenuerò etiā can-
 tare incipiūt? Atq; hæc qui-
 dē pro ridiculis ille cēsebat.
 Præcipuè verò etiam eorum
 mentionem faciebat, & qui
 pacta mercede philosophā-
 tur, virtutēq; ipsam venalem
 tanquā de foro proponunt.
 Ergastula igitur & caupo-
 nas illorū scholas vocabat.
 Censebat enim, eum qui di-
 uitias cōtemnere alios doce-
 re vellet, principid seipsum
 lucris & quæstu superiorem
 gerere debere: H quoniam &
 ipse reuera talia agebat, non
 solum gratis conuersando
 ac differendo cū volentibus,
 sed & indigentibus necessa-
 ria subministrando, omnēq;

ἀλλ' ἴδ' τὴν ἀρχὴν αὐτῷ ἐν
 διωμοδόγῃ· ταῦτ' οἶμαι διέφη
 φῶς, ὅτι τῷ Ἰαν ἡ φύσις ὑδενός
 ἰσχυρὴ λύσει, νόμος δὲ καὶ δῆ-
 λος· τὴν χεῖρ αὐτῇ εἰς ἀό-
 ριστον παραλαμβάνουσαν, ὀλι-
 γοχρόνιοι διαπέττει νομίζου-
 θαι· ἡ ἀπὸ δ' αὖν ἡ προθυμία
 παρέλθῃ· τῶν αὐτὰ παραλα-
 βῶν ἄλλ' ὅ, ἀφ' αὐτῆς τὸ νόμα-
 γον· ὃ μικρὰ δ' ἐκείνα παρέχῃ
 τοῖς ἡλοιοῦν θείας παραδείγ-
 ματα, τὴ τροφῆς τὸ ἀπειλόν,
 καὶ τὴ γυμνασίῳ τὸ ὀύμνη-
 σον, καὶ τὴ προσώπῃ τὸ αἰ-
 δέσιμον, καὶ τὴ ἰδιότητι τὸ μέ-
 τριον, ἐφ' ἑκάσῃ δὲ τῶν τοις τὴ
 δεινότητος τὸ ἡρμοσμένον, καὶ
 τὸ ἡμέρον τὸ πρόπῃ. παρὴν
 ναὶ τὸ τοῖς σωούσι μὴτ' ἀ-
 ναβάλλειν τὸ ἀγαθόν, ὅπερ
 τὸς πολλὰς ποιεῖν, προθυ-
 μίας ὀυσιμῆς ἰορτὰς, ἡ πα-
 νηγύρις, ὡς ἀπ' ἐκείνων ἀρ-
 ξομένης τὴ μὴ ψεύσασθαι, καὶ
 τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν, ἡ ξίου

ἢ

tos dies extraherent bene aliquid facere, id quod multi so-
 lerent: præfinites sibi velut diem aliquam constitutam, aut
 festiuitates sacrarum, aut solennes conuentus, tanquā ab illis
 auspiciaturi mendacia vitare, et conuenientia facere. Volebat

enim

ἢ ἀμείνων ἐν τῷ πρὸς τὸ
 λαλῶν ὁρμῶν. Δὲν δὲ τῷ καὶ
 τῷ βίῳ καὶ τῷ νόμῳ φιλοσό-
 φων, οἱ ταύτῃ ἀσκησιν ἀρετῆς
 ὑπελάμβανον, τῷ ποικίλῳ ἀν-
 άγκαις καὶ πόνοις τὸς νέους ἀνα-
 τέρειν καὶ ἀνυμνάσασθαι τῷ μῦθῳ
 δὲ οἱ ποικίλοι καὶ πόνοι, ὅσοι
 λοιπὸν μαθητῶν οἱ καὶ χαλε-
 στροί, καὶ σιδεράτωρ ἐπιφανεί-
 ας αὐτῶν καὶ ἀσκήσεων. καὶ ἔτι
 χεῖναι πολλὴν πρότερον ἐν ταῖς
 ψυχαῖς τὸ σιρόν τῷ καὶ ἀπα-
 θείας καὶ ἀσκήσεως, καὶ ἔτι
 παιδιᾶν ἀνθρώπων πρὸς ἑα-
 ρμόν, τὸ καὶ ψυχῆς, τὸ δὲ σώ-
 ματος, τὸ δὲ ἡλικίας τε καὶ
 τῆς πρότερον ἀγωγῆς ἐν-
 χάσας, ἵνα καὶ τὰ παρὰ δύ-
 ναμιν ἐπιτάσσων ἐλέγχεται.
 ποικίλῳ καὶ τῷ καὶ τῷ
 ἐφασκεν οὕτως ἀλόγως ἐπι-
 ταχύντας. ἵνα δὲ καὶ αὐτὸς
 εἶδον, ὅς καὶ γούναμιν τῶν
 παρ' ἐκείνοις κακῶν, ἐπεὶ δὲ τῶν

χρῆμα

enim liberū & ab omni cun-
 ctatione remotum esse illū ad
 honesta impulsū, ac mentis
 impetum. Manifestū autē ap-
 parebat, quod & tales phi-
 losophos damnabat, qui vir-
 tutis meditationē eam puta-
 bant, si multis necessitatibus
 atq; laboribus adolēscētes re-
 sistere, exercitatione ac vſu
 assuefecissent. Atq; ob id mul-
 ti ligare atq; vincire se iube-
 bant, alij cutē flagellis verbe-
 rabant. Qui verō elegantior
 res paulō erant, etiam ferro
 superficiem corporis rade-
 bant. Putabat enim ille mal-
 tō prius in animis duritiem
 istam & firmitatem contra
 dolores ac perturbationes
 parandam esse. Et qui opti-
 mē instituere atque erudire
 homines vellet, partim ani-
 mī, partim corporis, par-
 tim etiam etatis, & prioris
 educationis rationem atque

observationem quandam habere debere : ut ne ea quæ vires
 excederent, imponendo, reprehensionem incurreret. Mul-
 tos itaque & mortuos ex eo esse dicebat, dum præter ratio-
 nem ita supra vires intenderentur. Vnum autem etiam ipse vi-
 di, qui cū iam ea apud illos mala degustasset, quamprimum

veros

χισι λόγων ἀληθῶν ἐπύκυσεν,
 ἐμεταστρεψάμενος φόνων, ὥς αὐτῷ
 ἀφικέτο, καὶ δῆλος ὡς ῥᾶον δια-
 κείμην. Ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀφ᾽ ἑαυ-
 τῶν ἄνων αὐτοῖς ἀνθρώπων ἐ-
 μέμνητο, καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει ἁ-
 ρακὰς διέξηκε, καὶ τὸν ὠθισμὸν
 αὐτῶν, καὶ τὰ θίατρα, καὶ τὸν
 ἐπὶ δρόμον, καὶ τὰς τῶν ὠϊό-
 χων ἀκόντας, καὶ τὰ τῶν ἵππων
 ὀνόματα, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἐκ-
 νοποῖς περὶ τῶν διαλόγων.
 Πολλὴ γὰρ ὥς ἀληθῶς ἡ ἵππος
 μανία, καὶ πολλῶν ἡδὲ σπε-
 δάων ἐν δόκυντων ἐπέλη-
 πται. μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπεὶ δὲ δρά-
 ματ' ἔπλετο τ' ἀμφὶ τὴν νε-
 κυστῆρα καὶ διαθήκας καλιν-
 δεμνῶν, προσθεῖς ὅτι μίαν
 φωνὴν οἱ ῥημαίων πα-
 λῶν ἀληθῆ παρ' ὅλον τὸν
 βίον πείνεται, τὴν ἐν τοῖς
 διαθήκαις λέγων, ἵνα μὴ ἀφ-
 λάττωσι τῆς σφίτερας ἀλη-
 θείας. ἃ δὲ καὶ μεταξὺ λέγον-
 τ' αὐτῷ γιγᾶν προήχθω,

ὅτι

veros sermones veramque doctrinam
 audiuit, irreuoca-
 bili cursu aufugiens inde, ad
 ipsum peruenit; videbaturque
 multo quam antea quietiore
 animo esse. Iam vero digre-
 diens ab istis, aliorum rur-
 sus hominum mentionem fa-
 ciebat, persequendo ver-
 bis et eos qui in urbe fune
 tumultus, et quo pacto alij
 ab alijs impelluntur. Præ-
 terea et theatra, et circum,
 et equestres statuas, et e-
 quorum ipsorum nomina;
 de quibus ipsis in angiportis
 colloquia. Multa enim re-
 uera equorum passim ibi
 insania est. Iam et multos
 eorum qui pro studiosis ac
 grauib' habentur, repre-
 hendebat. Post hæc au-
 tem quasi alteram fabu-
 læ partem attingebat, no-
 tando ea quæ circa funes
 ra mortuorum et testame-
 ta agitantur: hoc addens;

quod unam hanc vocem Romanorum pueri per omnem æta-
 tem veram emittant, eam intelligens quæ in testamentis usur-
 patur, quæ peiunt ne à sua veritate depellantur. Illa verò etiā
 interea cum ab eo dicerentur, risu prosequi coactus sum,
 quod

ὅτι καὶ συγκαταρῶν ἑαυτοῖς
 ἀξιοῖσι τὰς ἀμαθίας, καὶ τὴν
 ἀναληψίαν ἑγγραφον ὁμο-
 λογεῖσιν, οἱ μὲν ὁδῶντας ἑαυτοῖς
 ἐκλονοῦν συγκαταφλέγειν
 τῶν παρὰ τὸν βίον τιμῶν,
 οἱ δὲ καὶ παραμένειν τινὰς οὐ-
 κίας τοῖς τάφοις, ἔτι οἱ δὲ καὶ
 εἴηεν τὰς σήλας ἀνθῶν,
 ἀνέθας ἔτι καὶ παρὰ τὴν τε-
 λωνίαν ὁμιλοῦν. ἀκρίαν
 ἔρ ἡξίου τί πᾶν πᾶν τὸ
 τοῖς παρὰ τὸν βίον, αὐτοῖς
 τα περὶ τῶν μετὰ τὸν βίον
 ἐπισκίπτει. τότε γὰρ ἔν τὸς τὸ
 πολυτελεῖς ὄψον ὠνεύμενες, καὶ
 τὸν οἶνον ἐν τοῖς συμποσίοις
 μετὰ ἐρώτων τε καὶ ἀρωμά-
 των ἐκχέοντες, τὸς μίον χα-
 μῶν ἑμπιπλάμενες ῥόδων,
 καὶ τὸ σπάνιον αὐτῶν, καὶ τὸ
 παράκαυρον ἀπαῶντας, τὸ
 δὲ ἐν καρπῷ καὶ κατὰ φύσιν,
 ὡς οὐτελεῖς ὑπερφανείας.
 τότε γὰρ ἔν τὸς καὶ τὰ μύ-
 ρα πίνοντες, ὁ καὶ μάστιγι
 διέσπριν αὐτῶν, ὅτι μηδὲ χεῖ-
 ρα ἴσασι τῶς ἐπιθυμίας,

ἀλλὰ

illos esse, qui et unguenta bibunt: quo nomine vel maxime
 me eos carpebat, quod ne vii quidem cupiditatibus scirent,
 sed

quod et secum sepeliri igno-
 rantiam suam velle eos aiebat,
 et stultitiam suam aperte scri-
 pto etiam testari, dum alij ve-
 stes, quibus in vita preciosio-
 ribus vsi sunt, et comburere eos
 dem rogo secum mandant: alij
 autem et seruos certos ad se-
 pulchra adstare, rursus alij
 cippos siue columnas quoque
 coronari fertis precipiunt,
 stolidi videlicet etiam in ipsa
 morte manentes. Coniecturam
 igitur inde fieri volebant, in-
 quit, L quid in vita ab illis
 actum sit, quando talia de ijs
 quae post mortem secutura
 sint, testamentis mandant.
 Hos enim illos esse, qui pre-
 ciosa ac chara obsonia emes-
 re solent, vinumque in conui-
 uijs cum plausu et odoribus
 effundunt: qui media etiam
 hyeme opplentur rosis, rari-
 tatemque illarum et intempe-
 stium amant: illud au-
 tem quod suo tempore et se-
 cundum naturam sit, pro vi-
 li et abiecto fastidiunt. Hos

ἀλλὰ καὶ ταύταις παρὰ νομῶσι, καὶ τῶς ὁρῶς συγχέουσι, πάντες τῇ τρυφῇ παρὰ λόγους αὐτὰς ψυχὰς παθεῖν, καὶ τὸ δὲ τὸ τοῦ τραγῳδίας τε καὶ κωμῳδίας λόγον, ἥδη καὶ παρὰ θύραρ ἑσθία ἰομενοι, ὁλοκισμὸν ἔνικαλὸν τὸ τοῦτο τῶν ἡδονῶν ἀπὸ τῶν γυνάμης καὶ κέναν ἔλκεν, ἀτεχνῶς τὸ μῶμος τὸν λόγον μιμνήσκει. Ὡς γὰρ καὶ ἐμὶ μὲν τὸ ταῦρος τὸν ἡμιδρόν θύει, ὁ πῶθεντα τὸ φθαλμῶν τὰ λίερα, ὅτω δὲ καὶ αὐτὸς ἡτιᾶς τῶν σεφανεμένων, ὅτι μὴ ἴσῃ τὸ σεφάνος τὸ πορὶ γὰρ τοῖ, ἐφη, τῇ πονῇ τῶν ἰωρ τὴν ῥόδωρ χαίρουσι, ἀπὸ τῇ ῥινὶ μάλισα ἐκλεῖ αὐτὸς σίφιδος, παρὰ αὐτῶν ὡς οἶον τε τῶν ἀναπυλῶν, ἵν' ὡς πλεονάζον ἀνίσπων τὸ ἡδονῆς. καὶ μὲν καὶ κένους διελγίλα, τὸς θαυμάσιον τινα τῶν σπελιδῶν περὶ τὰ δῆπνα ποιεμεν, χυμῶν τὴν ποικιλίαν καὶ τιμμάτων πειρίστας.

καὶ

ridebat, qui miram quandam diligentiam in apparandis cœnis adhibent, dum liquamentorum varietatem & bellarium curiosam atque immodicam compositionem sectantur.

Nam

sed & in hisce peccarent, senesq; earū confunderent, vndiq; permittentes voluptatibus animū proterendū & conculcandū: & hoc quod in Tragædijs atque Comædijs dicitur, M iam & præter casam incitati: N Solæcismum igitur vocabat hoc genus voluptatum. Cæterū ex eadē sententia etiā illa dicebat, prorsus O Mommi illius verba imitatus. Ut enim ille reprehendebat P iauri artificem Deū, qui nō præposuisset oculis cornua: ita scilicet & ipse accusabat eos qui coronas gestabant, quòd locum ubi eas adhibere deberent, nescirent. Nam si afflatu atq; odore, inquit, violarum rosarumq; delectatur, sub nasum eos potissimum coronari oportebat, iuxta ipsam quàm proximè fieri potest respirationem, ut quàm plurimum inde voluptatis attraherent.

Eodem modo & illos irs

καὶ ὅτ' αὐτὸς καὶ τότες ἔφασκεν
ὀλιγοχρονίᾳ τε καὶ βραχείᾳ ἡ-
δονῇς ἔρωτι, ποτὰς πραγμα-
τείᾳς ἐπομνῆν. ἐπιφαίνει γάρ
τῶν ἀνθρώπων δακτύλων αὐτοῖς
ἵν' ἡ καὶ πάντα πονῆσαι τὸν
πόνον, ἐφ' ὅσους ὁ μῆκιστος ἀν-
θρώπος καμῷος ὄσιν, ὅτε γὰρ πρὶν
ἐμφανῆν ἀφ' ἡλίου τὴν ἰσχυ-
ρίαν, ὅτε βρωθέντων, ἡδίστω
γινώσκει τὴν ὅσον τῶν πολυτε-
λειῶν πληθυσμῶν. λοιπὸν
οὐκ εἴναι τὴν ἐν τῇ παρόδῳ γι-
νομένην ἡδονὴν βούτων ὡ-
νῆσαι χερμάτων. ἀποτα δὲ
πάσχειν ἔλεγον αὐτοὺς, ὅτι
ἀποαιουσίας τὰς ἀληθινὰς
ἡδονὰς ἀγνοοῦντας, ὥστε
ἀπάσῃ φιλοβουλίᾳ χορηγός
ὄντων πονῆν περὶ αἰσθημάτων.
περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς βαλ-
νεῖοις ὁρωμένων, ποτὰ μὲν
ἀνέξῃαι τὸ πλεονεξῆν τῶν ἐπο-
μνῶν, τὰς ὕδρας, τὰς ἐπι-
καμίνους τοῖς οἰκέταις, καὶ με-
τὰ δὲ ἐν ἐπιφορμῶν. ἐν δὲ

τι καὶ

subministrat ijs qui laborare volunt. Caterum de ijs quæ in
balneis aguntur, multa sanè commemorabat, & de multitu-
dine prosequentiũ, & de contumelijs, & de ijs qui seruis im-
positi gestarentur, ac tantum non efferrentur. Vnum autem

e

maximè

Nam rursum & hos dicebat
brevis ac modico tempore
duraturæ voluptatis amore
multa negocia sustinere. In-
dicabat autem, quatuor illos
digitorũ causa totũ hunc sus-
cipere laborẽ solere. Tot enim
digitorum mensuram æ-
quat vel longissimũ hominis
guttur. Nam neq; antea quàm
eorũ quæ tā charo emuntur,
quicquid ederunt, ullã volu-
ptatẽ eos capere: nec rursum
posteaquã illa deuorata atq;
absumpta sunt, suauiore cæ-
teris illam quæ sit ex tam pre-
ciosis & charis istis, reple-
tionem reddi. Restare igitur,
ut illam quæ velut intranscur-
su percipitur, voluptatem,
tam grandi pecunia mercen-
tur. Consentanea aut ipsi dis-
cebat accidere ob inertiam
atq; imperitiã istam, quòd
veriores illas voluptates i-
gnorarent, quas omnes Phi-
losophia suppeditat, & quasi

τι καὶ μέγιστον μισθὸν ἰσχυρὰ, πολὺ
 δ' ἐν τῇ πόλει ἔστω, καὶ τοῖς βασι-
 νείοις ἐπιχωρεύσιν. περὶ οὗτος
 γὰρ τινὰς τῶν οἰκιστῶν βοᾷ καὶ
 παραγγέλλειν περὶ αὐτοῦ τοῦ
 ποδοῦ, καὶ ὑψηλὸν τι καὶ κοῖνον
 μέγεθος ὑποβάναρ, καὶ ὑπομι-
 νύσκειν αὐτὸς τὸ λευκόν τὰν,
 ὅτι βαδίζουσι. δεινὸν δὲ ἰποιῶν,
 εἰ σὺ μαζὶ καὶ ἀποτρίβειν δεινὸν
 τις μὴ δύναιται, μηδὲ χαρῶν,
 μηδὲ τῶν ἀάδοντων, ὅφθαλ-
 μῶν δὲ ὑγιάνοντων ἀποτρίβειν
 δύναιται προσφορμῶν, καὶ ἀνέ-
 χονται, φωνὰς ἀκούοντων δειν-
 χίσι καὶ ἀνθρώποις περιπέσας καὶ
 πεπηρωμένους. ταῦτα γὰρ αὐ-
 τὰ παύσασιν ἐν ταῖς ἀγο-
 ραῖς ἡμέρας μέσης καὶ οἱ τὰς
 πόλεις ἐπιτετραμμένοι. ταῦ-
 τὰ τε καὶ πολλὰ ἔτρεβον ταῦ-
 τὰ διελθόντων, κατέπαιον τὸ
 γόρυ. ἐγὼ δὲ τίως μὲν ἤκουον
 αὐτὸς τεθηπὼς, μὴ σιωπή-
 σαι πεφοβημένος. ἵππας δὲ ἐ-
 παύσατο, ἔστω δὲ τὸ τῶν Φαιάκων
 πᾶσι

maximè ac præter cætera e-
 disse verbū visus est, frequens
 aut in ciuitate hoc est, & in
 balneis propemodū familia-
 re ac patrium. Prætereuntes
 enim quosdam ex seruis cla-
 mare oportet & admonere
 ut pedib. prospiciant, si quid
 extantius paulò, aut cauū sus-
 bituri sint, atq; ita commone-
 facere eos (id quod absur-
 dissimū est) quo scilicet me-
 minerint ire sese. Graue igitur
 atq; intolerandū putabat
 esse, si, cum ederent, alieno o-
 re nō indigeret, aut manibus:
 neq; cum audirent, aliorū au-
 ribus vterentur, oculis aut a-
 liorū, valentes ac sani, ad pro-
 spiciendū opus haberent, ac
 sustinerent voces audire, quæ
 miseris hominib. & exca-
 catis conuenirent. Hæc enim
 ipsa accidere illis in foro, &
 medio die: & hoc, ciuita-
 tem atque rempub. ipsis ves-
 lut humeris suis sustinenti-

bus. Hæc atq; hucusmodi multa alia verbis persecutus, dicendi
 finem fecit. Q. Ego verò huiusq; cum admiratione ac veluti
 stupefactus ausculiabam illum, metuens ne conticesceret. Vbi
 verò hic loqui desijt, illud nimirū quod Phæacibus olim acci-
 cidit;

πᾶθος ἐπεπρόθεμ, πολὺν γὰρ δὴ
 χρόνον ἐς αὐτὸ ἀπέδραπον λιγυ-
 λημύ. ὧς, ἔτα πομπὴν συγχύσαι
 καὶ ἰλίγγω κατὰ λημύν. ὧς, ἔ-
 λυ ἰδρωτὶ κατὰ φρέσιν, ἔτὸ δὲ
 φθέρῃσιν βελόφως ἐξέπιδόν
 τε καὶ ἀνικοπτόμεν, καὶ ἦτε φωνὴ
 ἐξέλιπε, καὶ ἡ γλῶττα διημάρτα.
 νεῖ καὶ τέλ. ὧς, ἰδὲ κρυον ἀπὸ
 ῥῥ. ὧς, ἔξ ἐπιπολῆς, ὅδ' ὡς
 ἔτυχον, ἡμῶν ὁ λόγος καθύκει-
 τ. βαθεῖα καὶ καλὸς ἡ πληγὴ
 ἐγένετο καὶ μάλα ἐνδοχῶς ἐνεχ-
 θῆς ὁ λόγος, αὐτῶν, εἰ οἷόν τε
 ἀπᾶν, δὲ κενὸν πλὴν ψυχῶν. εἰ
 γὰρ τι δὲ καὶ μὴ ἦν φιλοσό-
 φων περὶ αὐτῶν λόγων, ὥδ' εἰ
 πρὶ τῶν ἀπᾶν, δὲ κενὸν μοι
 ἀνδρῶν ἐνδοχῶς ψυχῶν, μάλα σκο-
 πῶ τινι ἀπαλῶ περὶ οἰκέναι.
 ὧς, ὧς, πομπὴ καὶ ἀνὰ τὸ βίον
 καὶ μετὰ τὰς φέρειρας ποικί-
 λων τε καὶ παντὶ λαπῶν λόγων,
 ὅτι μὴ πάντων ἐνδοχῶς τοξοῦ-
 σιν. ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν σφό-
 δρα τὰς νουὰς ἐπὶ τὴν αὐτῶν,
 ἐν τὸν ὧς

modum similis esse scopo alicui tenero ac molli. Saggiarij aut
 in hac vita multi, qui plenas quidē pharetras varijs atq; omnis
 generis orationibus habent; cæterū nō omnes certō iaculātur,
 as destinata feriunt, sed alij ipforum neruo nimium intenco,

cidit, ego quoq; passus sum.
 Longo enim tēpore ad ipsum
 aspiciens, quasi delinitus atq;
 permulsus, deinde multa con-
 fusione atq; vertigine corre-
 ptus, partim sudore manabā :
 partim loq; volēs, destituebar
 viribus, ac retrō inhibebar :
 ipsaq; vox deficiebat me, ne-
 que lingua iā amplius officio
 seruebat suo : postremō præ
 dubio atq; inopia agendi la-
 crymabar. Neq; enim summā
 duntaxat cuiē perstrinxerat,
 aut fortuito aliquo leuīq; in-
 ctu oratio illa tetigerat me,
 sed altius, & omnino ad viuū
 usque plaga hæc peruenerat :
 R ac certō admodum sciteq;
 librato iactu emissa oratio,
 ipsum, si ita dicendū est, ani-
 mum intercidit. Si enim decet
 nonnihil & me iam philoso-
 phicos attingere sermones,
 ita equidē de hisce existimo.
 Videtur mihi animus homi-
 nis solertis & ingeniosi ad-

ἀντονάτερον τ' ἀνδρῶν ὅτι ἀφ' ἑ
 σι καὶ ἀπὸ τῆς καὶ οὐδὲ τ' ὁδῶν,
 τὰ δ' ἐβλήη αὐτῶν δ' ἐμὲν ἔν τῷ
 σκοπῷ, ἀπὸ τ' σφοδρότητος
 διελθόντα, καὶ παροδούσαντα
 κελύων μόνον τῷ τραύματι
 τὴν ψυχὴν ἀπέλιπον. ἄλλοι δ',
 πάλιν τοῖς ἀπνευστίως, ἀπὸ
 ὧν ἀδυνάεας τε καὶ ἐλυνείας δὲ
 ἀφικνῆται τὰ βλήη αὐτοῖς ἄ-
 ρχει πρὸς τὸ σκοπὸν, ἀπὸ ἐκλυ-
 θήντα κατὰ πῆλιν πομπάκας ἐκ
 μίσης τ' ὁδῶν, ἢν δὲ ποτε καὶ ἀ-
 φήκεται, ἄλλοι μὲν ἐπιλίγδων
 ἀπεται, βαθεῖαν δὲ ἐκ ἐργά-
 ζεται πηλὴν, δ' ὧν ἐκ ἰσχυ-
 ρῶς ἐμβολῆς ἀπετίμητο. ὅς
 τις δ' ἀγαθὸς τοξότης, καὶ τῶ-
 τω ὅμοιος, πρῶτον μὲν ἀκεί-
 βως ὀψεται τὸν σκοπὸν, εἰ
 μὴ σφόδρα μαλακὸς, εἰ μὴ
 σφόδρως τ' ἐβλήσας γίνον-
 ται ὧν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν σκο-
 ποῖ. ἐπειδὴ δ' ὧν ταῦτα ἴδῃ, τη-
 νικαῦτα χεῖρας τὸ βέλ, ὅτι

ἴδῃ.

nostro similis, principio quidem diligenter circumspi-
 ciet scopum, ne nimis mollis, neve nimis solidus, & trans-
 mittendo telo durior sit. Sunt enim & scopi quidam, qui
 omnino ne vulnerari quidem possunt. Vbi autem hæc omnia
 perspecta habet, tum demum tincta atq; infecta sagitta, non

veneno,

vehementiori impetu quam
 satis est, telum emittit: & ap-
 prehendant quidem etiã isti
 viam, sagittæ aut ipsorum in
 scopo nõ manent, sed præ ve-
 hemētia ictus penetrantes ac
 transuolantes, periussum mo-
 dō atq; hiantem vulnere ani-
 mum relinquere solent. Rur-
 sum alijs diuerso huic pacto
 euēnit. Nam præ imbecilli-
 tate virium, & quod laxiore
 neruo iaculantur, sagittæ
 ipsis ad scopū vsq; non perue-
 niunt: sed soluto impetu, sæ-
 penumerò in medio cursu
 deficiunt ac decidunt. Quod
 si verò interdum etiam scopū
 contingunt, summum illum
 quidem & in superficie tan-
 tum perstringunt, altioreni
 autem plagam nequaquam
 infligunt. neque enim va-
 lido impulsu atque impetu
 emissæ fuerunt. At qui bo-
 nus iaculator est, atque huic

ἔῳ, καθάπερ τὰ Σκυθῶν, χρί-
ται, ὅτε ὁπῶ, καθάπερ τὰ Κε-
ρύτων, ἀπ' ἡμέρα διηκίῳ τε
καὶ γλυκῇ φαρμάκῳ ἔῳ χρί-
σας, ἀτεχνῶς ἐτόξουσιν. τὸ δ'
ἐνιψθῆναι μάλιστα ἐτόξουσιν, καὶ
δακρύων ἄχρι ἔτι διελθῆναι, μέ-
ναι, καὶ πολὺν φαρμάκον ἀφί-
σιν, ὃ δὲ σκιδναῖον, ὅλῳ
ἐν λυκῶ πλὴν ψυχῶν πρήχ-
ται. ἔτι τὸ ῥῆμα ἡδονῆναι, καὶ δα-
κρύοι μετὰ αὐτὸν ἀκούοντο, ὅπερ
καὶ αὐτὸς ἐπασχον, ἡσυχῇ ἄρα
τῶ φαρμάκῳ πλὴν ψυχῶν πει-
θεῖν. ὅτι ἐπὶ αὐτῷ μοι πῶς
αὐτὸν τὸ ἐπὶ ἡμῶν λέγειν,
βάλλ' ἔως, αὐτῷ τι φῶς ἄρ-
θρεῖν γινώσκω ὡς περ ἔτι οἱ τῶ
Φρυγίᾳ αὐτῷ ἀκούοντο, ὃ πάν-
των μαίνονται, ἀπ' ὁποῦ αὐ-
τῷ τῷ ῥῆμα λαμβάνονται, οὗτοι δ'
πῶς πὺ μέν, ὅτι πομπὴν κιν-
τοῦ ῥῆματος, ὅτε δὲ καὶ φε-
ροσώφωρ ἀκούοντο, ὃ πάντων
ἐννοιοὶ καὶ τραυματίαι ἀπία-
σιν,

per te noua lux oriatur. Quemadmodum enim qui Phry-
giam tibiam audiunt, non omnes insaniunt, sed quotquot
ipsum à^s Rhea corripuntur, atq; id audito carmine, pri-
oris affectus ac perturbationis reminiscuntur : ita & qui phi-
losophos audiunt, non omnes attoniti ac saucij abeunt : sed

veneno, quemadmodum Scy-
tharum sagittæ tinguntur : ne-
que resina perinde ut Curea-
tum : sed sensim mordicante
pariter, & dulci pharmaco
inuncta, verè iaculari solet.
Illud autè quod iaculum est,
bene adeò & pro modo suo
satis fortiter impulsum, eoq;
penetrans, ut iam transiturū
esse videatur, citrà tamè de-
sinat, & manet pariter, &
multum medicamenti illius
de se emittit : quod videlicet
dispersum, totum circum-
quaq; animum ambit, & cō-
plectitur. atq; hoc illud est,
quo & oblectantur, & cur
lachrymas inter audiendum
emittunt. Quod & mihi
accidit, paulatim ac taci-
tè medicamento illo ani-
mum mihi obeunte. Suc-
currebat igitur mihi Ho-
mericum illud ad ipsum di-
cere : Si iace, si qua viris
illi

σιν, ἀλλ' οἷς πῶ τι ἐν τῇ φύ-
σιν φιλοσοφίας συγγενές. ὥς σε
μυῖα, καὶ θαυμασία καὶ θεία γέ, ὧ
ἐταυρεῖ, διελκύνθας, ἐλελκύνθας
τὴν μετὰ φύσιν, ὥς ἀληθῶς, τὴν ἀμ-
βροσίαν, καὶ τὴν πῶτεν ἀποδομένην
μοῖ. ὥς καὶ μετὰ τὸν σὺ λέγον
τὸν ἐπασχόν τι ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ
παύσας ἀχθομένα, καὶ ἵνα ἀν-
τατάσῃ ἐπὶ τῇ ψυχῇ. καὶ μὴ
θαυμάσῃς. οἶδά γὰρ ὅτι καὶ οἱ
πρὸς τῶν λιγυρῶν τῶν λυγυρῶν
τῶν διελκύνθων, ἐκ αὐτοῖς μόνοι
ἀποδοσιν, ἀλλὰ καὶ τινες ἐτε-
ρος καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ μαρτίᾳ τὸ αὐ-
τὸ τὸτο διαδοῖσι καὶ αὐτοὶ ἐκ-
φρονεῖν γίγνεται. συμμετα-
βάλλει γάρ τι τὴν πᾶσιν ἅμα
τὴν ἀντιμαρτίαν, καὶ πολυγυνεῖται
ἡ νόσος, καὶ πολλὰ γίγνεται τῆς
μαρτίας διαδοχή. ἐκποῦ καὶ
αὐτὸς ἡμῖν ἐρεῖν ὁμοιο-
γῆς; πάντες μὲν εἶναι καὶ πε-
σέειν σκοπεῖν γὰρ σε κοινὴν τι-
να πλὴν θεραπείαν ἐπινοεῖν.

τὸ τὸ

fertur ac morbus ille fecunditate quadam subinde alios at-
que alios de se procreat, sitque insania istius omnino multiplex
successio. PHIL. Itaque etiam ipse nobis iam amare consi-
teris? LVC. Prorsus igitur: teque iam etiam oro, ut commu-
nem aliquam medicinam nobis excogites atque inuenias.

PHI. Et

illi solū, quibus quasi fomes
aliquis philosophiæ cognatus,
iam antea natura insitus
atque innatus fuit. LV. Quam
gravia et admiratione di-
gna, atque adeo diuina, o amice,
verbis commemorasti. Mul-
taque reuera ambrosia et loto
saturatus, me non aduertente
fuiſti. Quare et interim dum
ista tuis, nescio quid animo
meo accidit: et nunc desinente
atque tacente te, mærore affi-
cior. ac ut tuo videlicet exē-
plo dicam, saucius sum.
Neque verò mireris. nosti enim
quod et illi qui a canibus rabio-
sis mordeniur, non ipsi solum
rabie corripiuntur, sed et si
quos alios ipsi in a insania
eodem illo modo afficiunt
ac lædunt, etiam illos mente
deijci, atque in furorem tur-
ri solere. Nam simul cum
morsu etiam affectionis in-
stius quiddā in alium trans-

τὸ τῷ ἄρᾳ Τηλέφῳ ἀνάγκη
ποιεῖν. ποιοῦν αὖ λίγας ἐπὶ
τὴν πρόσαντα ἰθὺντας, ἰάσθαι
παράκαλῃν.
sumus, redeamus, & ab illo medicinam petamus.

PHI. Ergo Telephi illud
neceſſe erit facere. LV.
Quòd nā illud dicis? PHI.
Vt ad eum à quo vulnerati

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

Nigrinum Platonicum philosophum veluti specimē
& exemplar proponit ijs; qui à vulgari strepitu, di-
uinarum & humanarum rerum contemplationi omnes
suos conatus destinârunt. Taxat deinde suorum temporū
mores; Romanorum fastum, insolentiam & luxum
subinde, non minus graphicè quàm eleganter describēs.

a Vt verò grauis.] Occasio dialogi, ab incessu & moribus
philosophi. b Ter beatus.] ἀγασθῆναι. c Profectus in
urbem.] Narratio, continens occasionem encomij. d Qui-
bus omnibus.] Exordium à commendatione ipsius Nigrini,
& à suauitate & vi orationis illius. e Aedonas.] hoc est,
philomelas. f Philosophiam laudaret.] Improbitas ni-
hil habet commune cum philosophia, multo minus improbi. Sic
Plato in epistola ad Aristodorum: τὸ γὰρ βέλαιον καὶ πικρὸν καὶ ὀ-
ξύς, καὶ τοῖς ἐγὼ φημι εἶναι τὸ ἀληθινὸν φιλοσοφίαν. Id est: Nam
quod firmum est, ac fide dignum, adhuc minimè corruptum,
hoc ego aio veram esse philosophiam. g Videtur enim.]
Amplificatio à simili. h Confide.] Exordium à commen-
datione orationis, & eius effectui, quantum ad materiam si-
ue subiectum atinet. i Festinantem hortatis.] Metapho-
ra est, ducta ab his qui cursu certant, quibus acclamatio solet ad-
dere velocitatem. Sumpta ex illo Homeri Iliad. 8.

Ἀγείδῃ κούρῃ, τί με ποδὶ δόντα καὶ αὐτὸν,
ὀτρύνεις. Id est: Quid me sponte mea properantem
maxime Antida Extimulas? Eòdem alludit Odyss. ω:
ὡς ἐπὶ τὸν ὄτρυνε ποδὶ μίμαυσιαν ἀθλόων. Id est:
Iam dudum promptam, ac cupientem, his Pallada

dictis Excitat. Itaq; currētem incitamus, cum ad id vocamus aliquem, ad quod suapte cupiditate feruit, ac propendet. *k* Aculeum quendam.] De Pericle hic versus ex Eupoli citatur.

ἡ μὲν τῶν ῥητόρων τὸ καὶ τῶν ἐγκωμίων

τοῖς ἀρχοῦσιν.

l Vereor ne interim.] Exordium

ab extenuatione suae, referentis scilicet, personae. m Histri-
onibus.] Histriones artifices, seu ludiones, qui personati in sce-
nis fabulas agunt sic dicti à nomine Hister, quod Tusco ver-
bo ludionem significat, authoribus Luito sub principium lib. 7.
Dec. 1. & Valerio. Plutarch. probl. 106. remsecus narrat. Scri-
bit enim multos olim & bonos histriones ex Hetruria Romam
venisse, & in his Histrum ceterorum fuisse excellentissimum,
quo omnes deinde scenici, histriones appellati sunt. n At ve-
rò cello.] Propositio o Athenis.] Athenarum encomium,

& eorum qui ibi philosophantur. p. Commorantur.]
Athenae Attica urbs, quae bellicis rebus & bonis artibus quē-
dam omnium fuit celeberrima. Tu lege Strabonem lib. 8. & 9.
Herod. lib. 1. 2. & 8. Plin. lib. 4. cap. 7. & lib. 35. cap. 14. Vola-
terranum lib. 38. cap. 8. Paralip. Lucianum nostrum in enco-
mio Demosthenis, in principio. Archelaus primum illam occu-
pauit, grauiq; seruitio presut. L. Sylla circumfessam magno la-
bore expugnauit, & in antiquam libertatem restituit. Postre-
mò tamen, quum Galli rebus exciderent Constantinopolitanis,
Athenas diu obtinuerunt cum Peloponneso: quorum imperiū,
dum in regnum transferretur Neapolitanum, ad manus Ac-
ciaiorum Florentinorum sub Io. regina peruenit. Denique ad
Turcas. Hodie verò Barbari corrupto vocabulo Sethina vo-
cant. q Sed si quis etiam veniret ad illos.] A temperan-

tia & honestate vita, & à doctrina effectu. r Ex purpura-
tis.] Doctrina confirmatio ab exemplo. s Ei illorum ho-
minum.] Collatio, & intemperantiae reprehensio maximè
urbis Romae, ut philosophos minimè conueniat: t Cur au-
tem infelix.] Verba Tiresiae sunt ad Polysem, ex Odyss. 12.

u Quemadmodum Iupiter Heaorem.] Allusit ad
proverbium ἐξω βέλων, i extra telorum iactum, quod est in tuto
ciraque periculum. Est autem apud Homerum Iliad. 5:

ὣν βέλων, μή τις ἐφ' ἑλκεῖ ἐλκ' ἄγεται.

Extra

Extra tela, vti nequis vulnus forsitan addat

Ad vulnus. Hoc prouerbio vsus est Lucianus in Dial.

Nept. & Cyclopi, Veneris & Cupidinis. Rursum in votis. Sed

in Bacho alio huic contrario. x Ac me ipsum.] Amplifica-

tio cœptæ descriptionis, per distributionem. y Licet autem

philosophiam mirari.] Consolatio, & effectus philoso-

phie. z Ridiculi sint.] Quæ ridicula ac stulta. A In

humanitatem.] adulatorum, & sectantium cœnas. B Ego

verò.] Amplificatio adulatorum dementia, ab effectu & con-

sequentia. C Quòd si verò ex.] Commemoratio ex con-

trario. D At verò eos.] Alia ampl. ficatio, à personarum

qualitate siue conditione. E Quòd vel maximè.] Descri-

prio simulatorum philosophorum. F An non inebriantur.]

Ab intemperantia. G Qui pacta mercede philosophan-

tur.] Ab auaritia. H Quoniam & ipse reuera.] Redit ad

Nigrinum, quæ vt veri philosophi exemplum proponit. Et vt ante

illius orationem, ita hic doctrinam & vitam eius commendat.

I Monebat autem eos qui cum.] Doctrina de bene a-

gendo. K Comburare eodem rogo tecum.] De fune-

bribus ceremonijs, & earum irrisione, plura reperis in Lucio,

& in Charonte contemplanti. Has fanebres expiati. nes sub-

monit Lycurgus, nec concessit, vt quicquã vnà cum caduere se-

peliretur. Nam alie nationes, si quid fuisset viuo charissimum, id

mortuo addebant in sepulchro. damnosa simul ac ridicula su-

perstitione, quæ si mortui sentiant aliquid. Sed in puniceo am-

ictu, & oleæ folijs ex æquo positos omnes sepeliri iussit. L Quid

in vita ab illis actum sit.] Exitus respondere principijs.

M Iam & præter casam incitati.] Lucianus Erasmo re-

spexisse visus est, ad hoc adagium Demiphonis Terentiani in

Phormione, Ita fugias ne præter casam, quo quidẽ admonemur,

ne sic aliquod vitium fugiamus, vt in aliud maius incauti diuol-

uamur. N Solæcismũ vocabat hoc genus voluptatũ.]

Solæcismus per trãslationem latè accipitur, vt quicquid perpe-

ram sit, nec rectè nec ordine peragitur, dicitur solæcismus. De

hac affatim apud eundem Lucian. de Saltatione scripsimus.

O Momi illius.] Aristoteles de Partibus animalium libro

tercio, meminit Momi, qui naturã incusãrit, quòd bobus cornua

in capite, ac non in armis potius addiderit: videlicet, quo vellentius possint ferire. Ad quod allusisse videtur idem Lucianus, quum in secundo *Verarum narrationum* libro scribit, se vidisse boues quosdam, quibus cornua inessent non in fronte, quemadmodum reliquis, sed sub oculis. Idq; ita visum esse Momo. *P Tauri autem ficem deum.*] Neptunum. Fabula notissima est ex eiusdem Luciani *Hermotimo de Sectis*, quam compendio recenset. Is enim Momi dentem in tauro effigiendo non vitauit. *Q* Ego vero hucusq;] Conclusio, qua, ut à principio, rursus commendat orationem à re & effectu. *R* Ac certe admodum, sciteque] Amplificatio effectus à simili & effusione. *S* Rhea corripuntur.] Matris deum sacerdotes haud obscure innuit, qui audito Phrygio tibicine statim in furorem aguntur: id quod alijs itidem hominibus vsu non venit. *Seneca epist.* 109. Quidam ad magnificas voces excitantur, & transeunt in affectum dicentium, alacres vultu & animo: nec aliter concitantur, quam Phrygii solent tibicinis, sono semiuiri, & ex imperio furentes. Per semiuiros, Gallos, matris deum sacerdotes, intelligit.

ΔΙΚΗ ΦΩΝΗ

δικαν.

IUDICIUM VO

calum.

Martino Bolero interprete.

ARGUMENTUM.

Est autem lusus valde festiuis atq; elegans, ad exemplum iudicialis actionis compositus. Queritur enim *αὐτὸς* de vi et iniuria *αὐτῷ*, & ab eo pluribus dictionibus spoliatur, et quasi de sua possessione deiciat. Exordio beneuolentiam capta simulatione modestie, & excusando necessitatem suam. Deinde per translationem ad *ἑστὶν* venit, nullam literarum suo loco & ordine mouendam esse. Hinc iudicibus admonitis, ut pro officio suo agant, & ceterarum ordinem atq; dignitatem cuiusq; conseruent: narra iuncula subiungit, quae confirmationem causae continet. Hanc postea longa primum enumeratione aliorum damnorum eidem sibi illatorum amplificat: deinde etiam collatione modestie suae, & illius petulantiae tum erga se, tum erga ceteros etiam homines, quam idem etiam hominibus iniustum ac detestabile sit docet.

a IMPE.